

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Taula de contingut

Els estels protagonitzen el concert de Sant Esteve Ara - 24/12/2016	5
Una vetllada estel.lar El Punt Avui - 24/12/2016	6
El Concert de Sant Esteve, «Escrit a les estrelles» en directe per TV3 i CatRàdio La Mañana Diari de Ponent - 25/12/2016	7
El concert de Sant Esteve, «Escrit a les estrelles», en directe per TV3 i Catalunya Ràdio Regió 7 - 25/12/2016	8
El concert de Sant Esteve, «Escrit a les estrelles», en directe per TV3 i Catalunya Ràdio Diari de Girona - 25/12/2016	9
Per Nadal, no només a casa La Vanguardia - Catalán - 24/12/2016	10
Els suggeriments El Periódico de Catalunya - Catalán - 25/12/2016	12
Sèries britàniques, especials musicals i màgia encapçalen la programació de les festes Ara - 25/12/2016	13
Una Nochebuena con Miguel Bosé Diari de Terrassa - 24/12/2016	14
Música La Vanguardia - Catalán - 25/12/2016	15
La redempció en un violí El Periódico de Catalunya - Catalán - 27/12/2016	16
El més nou de Malikian La Vanguardia - Catalán - 27/12/2016	17
La strauss festival orchestra y su ballest actuan el dia 2 en santander Alerta el Periódico de Cantabria - 27/12/2016	18
L'agenda El Punt Avui - 25/12/2016	19
L'agenda El Punt Avui - 27/12/2016	20
Paco Ibáñez, protagonista del festival Mil-lenni 2016 Alerta el Periódico de Cantabria - 27/12/2016	21
Paco Ibáñez: "Se ha tocado fondo" La Opinión de A Coruña - 27/12/2016	22
Paco Ibáñez: «Estem tocant fons» Diari de Girona - 27/12/2016	23
Paco Ibáñez llamará "a la sublevación" en un recital en Barcelona	24

Paco Ibáñez Ara Diuenge - 25/12/2016	25
Paco Ibáñez llamará a la sublevación en su próximo recital Información - 27/12/2016	26
«Estamos tocando fondo», afirma Paco Ibañez Diario de Ibiza - 27/12/2016	27
“A Síria estan passant vint mil Gernikes i ningú ha aixecat un dit” Ara - 24/12/2016	28
"Hem de fer sonar les alarmes perquè anem directes al precipici" La Vanguardia Qui - 24/12/2016	30
L'agenda El Punt Avui - 24/12/2016	32
TENDENCIAS El Correo Gallego - 27/12/2016	33
Vistazo a una Barcelona singular El País Cataluña - 27/12/2016	34
Los juicios por corrupción ponen a prueba la política en Cataluña El Mundo de Catalunya - 27/12/2016	35
Un massiu festival de jazz de Barcelona El Punt Avui - 25/12/2016	36
Barcelona força la màquina per portar turistes lluny del centre La Vanguardia Vivir - Catalán - 27/12/2016	37
La gran cita del vals La Vanguardia - Catalán - 25/12/2016	39
Refel'agenda judicial La Vanguardia - Catalán - 25/12/2016	40
A vueltas con el procés" El Periódico de Catalunya Más Periódico - 25/12/2016	41
El año de Lluís y Ramon Casas El Periódico de Catalunya Más Periódico - 25/12/2016	42
El año del guitarrista El Correo de Andalucía - 26/12/2016	43
"Lo que la gente quiere revela lo que es" El País Cataluña - 25/12/2016	44
La corrupción de CiU y el desafío soberanista van al banquillo en 2017 El País Cataluña - 25/12/2016	45
„--som -__ t--s---_ -__.. r La Vanguardia Culturas - Catalán - 24/12/2016	46
Barcelona noucentista	48

El Punt Avui - 24/12/2016

És Nadal... a El món'

49

La Vanguardia Vivir - Catalán - 24/12/2016

El brollador de Bebe

50

La Vanguardia - Catalán - 24/12/2016

Mas seurà al banc dels acusats pel 9-N el 6 de febrer

51

Ara - 24/12/2016

126.000 assistents al Festival de Jazz

52

La Vanguardia - Catalán - 24/12/2016

Catalunya suma fuerzas y se pone rumbo al referéndum

53

Gara - 24/12/2016

Luis Enrique no es Guardiola

56

Sport - 27/12/2016

Luis Enrique y la sobreexposición

57

Marca - 26/12/2016

El Concert de Sant Esteve és una de les tradicions centenàries del Palau de la Música. A. BOFILL

Els estels protagonitzen el concert de Sant Esteve

Marc Rosich dirigeix la posada en escena de l'Orfeó Català al Palau de la Música

X.C.
BARCELONA

"Estic encantadíssim de poder vestir escènica aquest trobada", diu Marc Rosich sobre la seva aportació al tradicional Concert de Sant Esteve que se celebrarà dilluns al Palau de la Música a partir de les 19 h i que serà retransmès simultàniament per TV3, Catalunya Ràdio i Catalunya Música. "Volien que el concert tingués un punt més teatral, un mínim fil dramàtic", explica Rosich, que tanmateix no oblida que es tracta d'un concert amb més de cent anys d'història i que els protagonistes principals són els cors de l'Orfeó Català i el Cor de Cambra del Palau de la Música. L'entesa ha sigut fàcil perquè el dramaturg barceloní ha treballat una posada en escena que té molt present que aquesta vegada el concert és un triple homenatge a William Shakespeare, Ramon Llull i Enric Granados.

"En el repertori nadalenc apareix sovint la paraula *estel*, i a més hi ha *El cant de les estrelles* de Granados", recorda Rosich. Així que tot plegat duia a titular el concert *Escrit a les estrelles*. Tanmateix, buscava "una imatge icònica" per completar la posada en escena i l'ha trobat en la tradició dels menuts de casa que s'enfilen a la cadira per llegir el verset de Nadal. "Les cadires es multiplicaran en escena, sobretot en la primera part", diu Rosich.

La coherència conceptual també afecta la tria dels textos que recitaran les actrius Aina Quiñones i Mercè Arànega. En aquest cas seran poemes en què l'estel és molt present,

com ara *Les estrelles* d'Apel·les Mestres, *Els tres reis de l'Orient*, de Salvat-Papasseit, i *L'el·lipsi que eclipsa l'el·lipsi*, un poema de Josep Pedrals escrit expressament per a l'ocasió.

El Concert de Sant Esteve tindrà dues parts. La primera serà més nadalenca en el sentit tradicional, amb peces catalanes i també internacionals. "Volem potenciar el cant d'obres d'autors internacionals com John Rutter", assenyala el subdirector de l'Orfeó Català, Pablo Larraz. Després, la segona concentrarà els homenatges a Shakespeare, Llull i Granados. "Jo represento Shakespeare", diu Simon Halsey, que aquest any s'ha estrenat com a director de l'Orfeó Català i que en el concert dirigirà algunes peces. Concretament, la de Granados i les cançons basades en sonets de Shakespeare. Halsey no dubta a l'hora de situar el Concert de Sant Esteve del Palau de la Música en el context europeu de concerts nadalencs, com el del King's College de Cambridge, el de Dresden o el d'Any Nou a Viena. "Per a mi és un privilegi poder participar en aquest concert. Els cors estan preparats i la dramàtica és magnífica", diu Halsey.

Nou CD dels cors

Coincidint amb el Concert de Sant Esteve, el Palau de la Música edita un CD dels Cors de l'Orfeó Català que inclou una vintena de peces enregistrades en directe en les edicions del 2011 al 2015, i en què estan representats tots els cors de la casa. També n'hi ha dues d'enregistrades al novembre d'aquest any. El CD físic es pot aconseguir per 15 euros i el contingut també es pot escoltar en plataformes com Spotify. ■

Els estels són el fil conductor del tradicional concert de Sant Esteve al Palau de la Música Catalana, que aplegarà els set cors de l'Orfeó i es retransmetrà en directe

Una vetllada estel·lar

Valèria Gaillard
BARCELONA

El dramaturg Marc Rosich és l'encarregat aquest any de donar forma al tradicional concert de Sant Esteve de l'Orfeó Català i per això ha imaginat una dramàturgia al voltant de les estrelles, el fil conductor de la nit. "La idea em va venir d'*El cant de les estrelles*, d'Enric Granados, un dels tres autors que homenajarem, juntament amb Shakespeare i Ramon Llull, així que vaig agafar les nades on apareixen estels, sense oblidar *L'estel d'El pessebre* de Pau Casals", explicava ahir en una roda de premsa.

El concert, que per primera vegada serà retransmès en directe per TV3, Catalunya Ràdio i Catalunya Música (26 de desembre a les 19 h), constarà de dues parts. La primera amb nades amb un fil argumental molt concret, els nervis que passen els nens la nit de Nadal, i la segona dedicada als homenatges d'aquests autors dels quals es commemora l'aniversari de la seva mort: els 700 anys de la mort de Ramon Llull, 400 de la de Shakespeare i 100 de la d'Enric Granados. "Una imatge molt nostra, com és el nen que s'enfila a la cadira el dia de Nadal per recitar un poema, serà el *leitmotiv* de la pri-

Una imatge del concert de Sant Esteve de l'any passat ■ A. BOFILL

Durant el concert es retrà homenatge a Ramon Llull, Shakespeare i Enric Granados

mera part i hi intervin-
dran les actrius Aina Qui-
ñones, que farà de nena, i
Mercè Arànega, de mare." Ambdues aniran recitant
poemes d'autors catalans
com ara Josep Maria de
Sagarra, Joan Salvat-Pa-
passeit, Apel·les Mestres,
Jacint Verdaguer i Josep
Pedrals, que ha escrit un
poema expressament per

a l'esdeveniment. Ja en la
segona part es recitaran
fragments d'obres de Ra-
mon Llull, William Sha-
kespeare, Joan Salvat-Pa-
passeit i Narcís Comadira.
L'actual director titular de
l'Orfeó, el britànic Simon
Halsey, dirigirà per pri-
mer cop aquest concert
tan especial. "Per a mi serà
un privilegi i estic una mi-

ca nerviós, però en el bon
sentit de la paraula, per-
què l'escenografia és pre-
ciosa i els cors estan pre-
parats", comentava ahir
Halsey, que justament viu
al poble natal de Shakes-
peare, Stratford-upon-
Avon. Participaran en el
concert els set cors de l'Or-
feó i les entrades fa temps
que estan exhaurides. Per

valorar la feina dels cors,
s'ha endegat una col·lecció
de CD amb un primer vo-
lum de nades del concert
de Sant Esteve. S'hi reco-
pilen fins a 21 cançons
dels darrers cinc concerts,
d'autors tan diversos com
Lluís M. Millet, Guinovart,
Pau Casals o Mendels-
sohn. El CD té un preu de
15 euros. ■

25 Diciembre, 2016

El Concert de Sant Esteve, 'Escrit a les estrelles', en directe per TV3 i CatRàdio

A la segona part de l'acte es retrà un homenatge a Enric Granados pel centenari de la seva mort

TV3, Catalunya Ràdio, Catalunya Música i tv3.cat emetran aquest dilluns en directe, a partir de les 19.00 hores, des del Palau de la Música Catalana el tradicional Concert de Sant Esteve.

Barcelona
TV3

El Concert de Sant Esteve que acollirà aquest dilluns el Palau de la Música Catalana comptarà amb les veus de l'Orfeó Català i les de tots els cors de l'Escola Coral: Cor Jove, Cor de Noies, Cor infantil, Cor de Mitjans i Cor de Petits, a més del Cor de Cambra del Palau de la Música.

En aquesta edició, el concert, que com sempre se centra en contingut nadalenc, està dedicat al 125è aniversari de l'Orfeó Català i comptarà també amb la participació de les actrius Mercè Arànega i Aina Quiñones, que interpreten els papers de mare i filla que reciten poemes de Nadal.

També, com a novetat, hi ha la intervenció de l'organista Juan de la Rubia. Aquest serà el primer concert de Sant Esteve que dirigeix Simon Halsey, el nou responsable de l'Orfeó Català.

El director d'escena, Marc Rosich, ha dissenyat un concert amb

FOTO: TV3 / Les actrius Mercè Arànega i Aina Quiñones recitaran poemes de Nadal al Palau de la Música

jocs de llum, moviments i elements escènics que el faran, sens dubte, àgil i molt sorprenent.

Conceptualment, el concert de Sant Esteve es divideix en dues parts. La primera està basada en cançons de Nadal de tots els temps, amb fragments de poemes d'autors com ara Josep M. de

Sagarra, Joan Salvat-Papasseit, Josep Pedrals, Apel·les Mestres i Jacint Verdaguer. La segona part del concert és un triple homenatge a Ramon Llull, amb motiu dels 700 anys de la seva mort, a William Shakespeare pel quart centenari de la seva mort i al lleidatà Enric Granados, pel centenari també de

la seva mort.

Les formacions de l'Orfeó Català i del Cor de Cambra interpretaran cançons en català, anglès, àrab, hebreu i llatí. I Mercè Arànega i Aina Quiñones llegiran fragments de textos de Ramon Llull, Shakespeare, Salvat-Papasseit i Narcís Comadira.

El concert de Sant Esteve, «Escrit a les estrelles», en directe per TV3 i Catalunya Ràdio

DdG GIRONA

■ Aquest dilluns, 26 de desembre, a les 19 h, com ja és tradicional per aquestes dates, TV3 ofereixen directe, des del Palau de la Música Catalana, el Concert de Sant Esteve. Aquest any s'emetrà per primera vegada simultàniament també per Catalunya Ràdio, Catalunya Música i TV3.cat. Amb la participació de l'Orfeó Català, el Cor de Cambra del Palau de la Música i tots els cors de l'Escola Coral, el concert d'aquest 2016 serà dedicat al 125è aniversari de l'Orfeó Català i utilitza les estrelles com a fil conductor. També tindrà la col·laboració de les actrius Mercè Arànega i Aina Quiñones.

El concert de Sant Esteve, «Escrit a les estrelles», en directe per TV3 i Catalunya Ràdio

DdG GIRONA

■ Aquest dilluns 26 de desembre, a les 19 h, com ja és tradicional per aquestes dates, TV3 ofereixen directe, des del Palau de la Música Catalana, el Concert de Sant Esteve. Aquest any s'emetrà per primera vegada simultàniament també per Catalunya Ràdio, Catalunya Música i TV3.cat. Amb la participació de l'Orfeó Català, el Cor de Cambra del Palau de la Música i tots els cors de l'Escola Coral, el concert d'aquest 2016 està dedicat al 125è aniversari de l'Orfeó Català i utilitza les estrelles com a fil conductor. També comptarà amb la col·laboració de les actrius Mercè Arànega i Aina Quiñones.

Una guia d'activitats per a les festes nadalenques

Per Nadal, no només a casa

Es multiplica l'oferta de circ, música, tallers per a nens i teatre la nit de Cap d'Any

JUSTO BARRANCO
Barcelona

El Nadal són festes en família i amb els amics, àpats copiosos amb sobretaula amenes o interminables, i també un temps de l'any amb una oferta cultural molt especial, que s'afegeix a l'habitual de la resta de l'any. El circ, els tallers infantils, concerts de Sant Esteve o de Cap d'Any i nadesals a ritme de jazz inunden una cartellera on cada desembre, a més, creixen els teatres –el públic ho vol així– que es mengen el raïm amb els espectadors per celebrar el canvi d'any. Una guia exhaustiva és impossible, però tot seguit teniu una llista d'algunes de les propostes més remarcables.

MÚSICA

El Cant de la Sibíl·la. La Catedral de Barcelona acull aquesta nit a les 23.30 hores la representació del Cant de la Sibíl·la amb el Cor de Cambra Francesc Valls dirigit per Pere Lluís Biosca. La Sibíl·la serà Eulàlia Fantova. Gratuït.

Nadales jazz. La veu de Randy Greer, el piano d'Ignasi Terraza, Horacio Fumero al contrabaix i Esteve Pi a la bateria presenten *Christmas Jazz* aquesta nit (20 i 22 hores) al Jamboree. Nadales a ritme de swing que van pel camí de convertir-se en un clàssic del Nadal.

El concert de Sant Esteve. El tradicional concert de Sant Esteve del Palau de la Música aquest any es titula *Escrit a les estrelles* i reuneix l'Orfeó Català amb tots els cors de la casa per retre un homenatge durant la segona part a Shakespeare, Gràcia i Lluïa. A la primera hi haurà nadesals tradicionals. El director d'escena aquest any és Marc Rosich i hi intervindran les actrius Mercè Arànega i Aina Quinones.

Concert de final d'any. La Banda Municipal de Barcelona oferirà a l'Auditori un concert extraordinari de final d'any el dia 30 amb valsos vienesos i divertides operetes. Sonarar Strauss, Borodin, Mascagni i Chabrier.

TEATRE

Adéu al 2016. Com és tradicional, molts teatres de Barcelona celebren la nit de Cap d'Any amb el seu públic, raïm, cava i cotilló. Així, al Victòria es podrà acomiadar el 2016

amb el musical *Scaramouche*, al Goya amb *Art*, un dels grans èxits de la temporada, al Romea amb *La taverna dels bufons*, amb Joan Pera a l'escenari, i al Teatre Condal amb el Mag Lari. Al Coliseum La Cubana continua triomfant fins a final d'any amb *Gente bien* i al Borràs es podrà veure la comèdia *Sota teràpia*. Al Tívoli, el musical *Priscilla, reina del desert* no es vol perdre les campanades, i un altre musical, *Moustache*, de Coco Comín, ballarà claqué la nit de Cap d'Any. Fins i tot l'Almeria Teatre s'ha apuntat al 31 de desembre amb *Flor de nit*. *El cabaret*. I el Teatre Gaudí amb el musical d'èxit *El despertar de la primavera*. Per descomptat, no hi faltaran, com és tradicional, la festa de final d'any –i en van 14– de l'Antic Teatre, amb música electrònica i audiovisuals.

ESPECTACLES FAMILIARS

Dansa amb Bach, Escher i números. Àngels Margarit porta al Mercat de les Flors un espectacle familiar –a partir de 7 anys– en el qual barreja l'eterna música de Bach amb les ge-

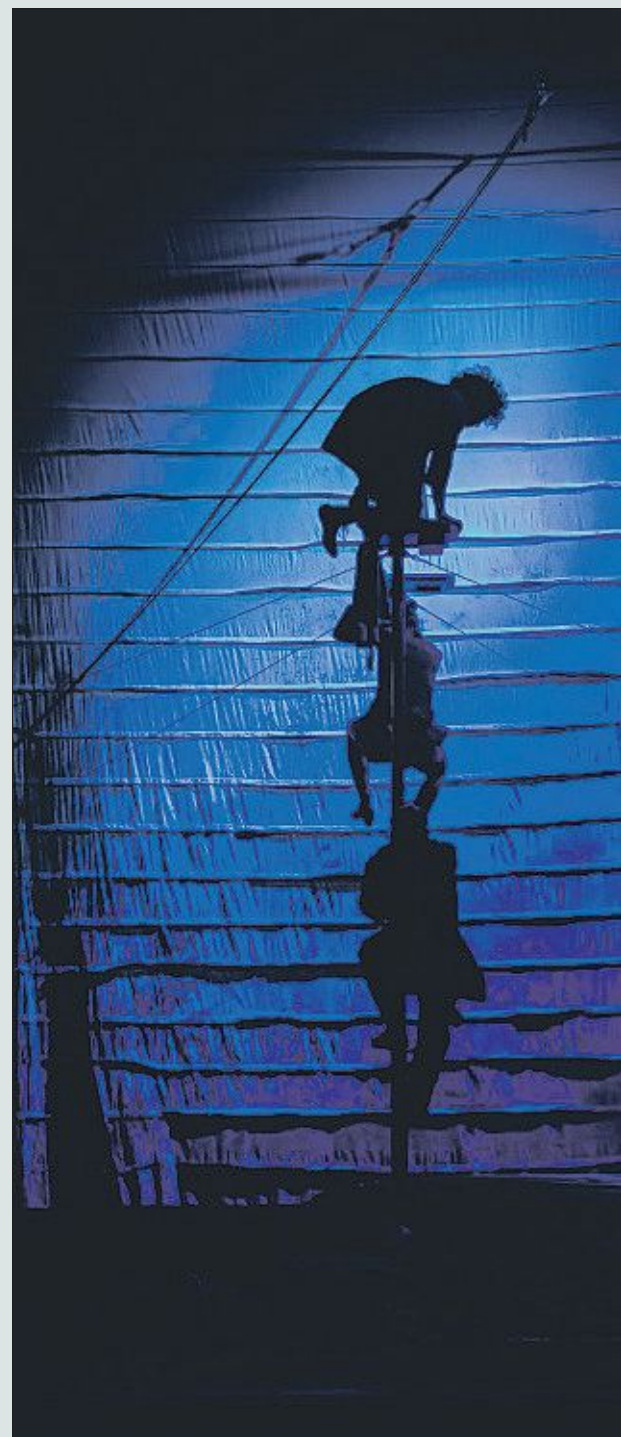
descobrirà als més petits (a partir de dos anys) la música de Bach a *Sona Bach* els dies 28 i 29. I una activitat participativa de L'Auditori, *Vine a cantar*, se celebrarà aquells mateixos dies amb *Vine a cantar... The Beatles II* amb el grup Sargent Pèpers i *Vine a cantar... Nadales* amb el Quartet Mèlt.

Reggae per joguines. El Minimusica –proposta que acostarà als més petits propostes estilístiques adultes interpretades per músics reconeguts– ha organitzat amb el cicle Caprichos de Apolo *Els reis del reggae*, un concert benèfic per recollir joguines. La vetllada estarà protagonitzada per Jamaikids, A4 Reggae Orchestra i Sybarites, que s'encarregaran que el públic infantil pugui gaudir d'aquest estil musical jamaicà. Serà el 3 de gener a l'Apolo. Entrada gratuïta a canvi d'una joguina nova sense embolicar (una per família).

Pastorets al teatre. El Jove Teatre Regina recupera fins al dia 26 el seu *Pastorets Superestel* i del 28 de de-

ROSER VILALLONGA

ometries impossibles d'Escher i el llenguatge matemàtic. I ho fa amb ballarins i artistes circenses que de vegades semblen nens construint figures a l'escenari amb grans peces de fusta. És *Back Àbac*, del 26 de desembre al 15 de gener.

Poltrota, Pla, Llibert Fortuny. L'Auditori celebra el Nadal amb diverses propostes, com l'actuació conjunta del pàllasso Tortell Poltrona i el cantant Albert Pla a *Projepte PP*. A més, el saxofonista Llibert Fortuny

sempre al 8 de gener representen *La millor carta als reis*, en què Jan Bon Jan vol lliurar la millor carta que existeixi als Reis d'Orient.

Clowns al Lliure. Després de l'èxit de *Rhum*, Martí Torras i la seva tropa de clowns tornen al Lliure de Gràcia fins al 8 de gener amb *Rhumia*, un cant a l'esperança i a la necessitat de riure i fer riure.

CIRC

Circ invisible. L'Ateneu Popular de

9 Barris presenta *Invisibles* en el seu tradicional Circ d'Hivern. Una obra dirigida per Joan Arqué i Joan Ramon Graell que parla de la fugida amb circ i música. De les fugides interiors, per solitud o problemes, i d'altres de més visibles, com les fugides de les guerres i la fam. Però tots fugen buscant un món millor. Hi haurà trapezi, equilibris, roda alemanya o quadrat rus. Fins al 22 de gener.

Circ salvatge. El circ Italià porta a la

Monumental fins al dia 8 el seu espectacle *Vida*. Equilibris, acrobàcies, cintes aèries, pals, torres humanes i cercols per a una obra que s'inspira en la selva primigènia i és un cant al misteri de la vida.

Circ Raluy Legacy. Al Moll de la Fusta actuen el cara blanca Luis Raluy, el mag Maxi, Artur, el senyor del foc, l'equilibrista Oneil Reyes o Louisa Raluy volant amb un vell i gegantí canelobre. Fins al 19 de febrer.

24 Diciembre, 2016

ROS RIBAS

Circ, música, dansa. D'esquerra a dreta, una imatge del Cant de la Sibila el 2015; una escena d'*Invisibles*, la nova proposta del Circ d'Hivern de l'Ateneu de 9 Barris, que parla de la fugida; ballarins de *Back Abac*, que es veurà al Mercat creant particulars construccions amb fustes per parlar de Bach, Escher i la geometria; i uns acrobates que protagonitzen un número del Gran Circ de Nadal de Girona, que aquest any vol traslladar els espectadors a Orient

JORDI RIBOT PUNTI / ICONNA / COMEDIA.CAT

Circ a Girona. La tercera edició del Circ de Nadal de Girona transforma el pavelló de Fontajau amb l'espectacle *Orient. El circ dels Reis Mags* del 25 al 29/XII. Una vintena d'artistes internacionals presenten una dotzena d'atraccions que transporten l'espectador a l'exotisme oriental amb estrelles dels circs estatals de Mongòlia, la Xina i el Vietnam.

Los Galindos, a Mataró. Del 27 de desembre al 8 de gener Los Galindos instal·len la seva iurta a la resi-

dència Sant Josep de Mataró. La companyia torna amb *Encara no ho sé, Lola*, que combina acrobàcies, roda cyr, pal xinès, trapezi i llançament de ganivets.

Tarragona circense. Tarragona estrena del 6 al 8 de gener el Gran Circ dels Reis Mags, portat pels promotors del Festival Internacional de Circ de Figueres. La Tarraco Arena Plaça es transformarà en un gran circ que transporta l'espectador al país dels reis d'Orient. Una orques-

tra en directe i 44 artistes internacionals ofereixen 12 atraccions amb les últimes tecnologies en efectes especials.

MUSEUS AMB NENS

Circ al MNAC. Entre les activitats de Nadal del MNAC hi ha una tarda de cinema i circ en família el dia 27 amb la projecció gratuïta a la sala oval de curtsmetratges de Segundo de Chomón combinats amb números de circ a càrrec de l'Ateneu Popular 9 Barris. Els dies 29, 30, 3 i 5

de gener hi haurà un taller gratuït de pintura i collage (a partir de tres anys) en el qual es crearà una gran instal·lació de papers pintats seguint la tradició dels papers panoràmics del XVIII.

Viatge al fons del mar. El Marítim proposa activitats com *Viatge al fons del mar en batiscaf*—que amb un conte i els diferents aparells de la Sphaera del museu simula una lenta immersió al fons del mar—, *A l'abordatge!*, on el pirata Puny de Ferro

busca un tresor, i l'exposició *Vaixells de joguina 1870-1939*. Dies 27, 28, 29 i 30 de desembre i 2, 3, 4 i 5 de gener.

Els vuitanta per a nens. El Macba presenta *1 per Nadal... sacsejats pels 80!*, un taller per a nens de 6 a 13 anys que s'aproxima a treballs artístics que van representar actituds de resistència, subversió i qüestionament del moment històric que s'estava vivint als anys vuitanta. 23, 28, 29 i 30 de desembre, 2, 4 i 5 (12 hores).

Ciència en família. El CosmoCaixa posa en marxa la programació especial de Nadal amb el nou espectacle *Missió Cosmos. Atreveix-te a viatjar per l'espai i el temps* (del 27 al 8 de gener, a partir de 7 anys) i amb *De l'Àfrica al món. Una història sobre els orígens de la humanitat*, en què els nens a partir de nou anys es poden convertir en antropòlegs i recórrer el camí de l'*Homo sapiens* (27, 28, 29 i 30 de desembre i 2, 3 i 4 de gener).

CaixaForum a Troia. Al CaixaForum Barcelona hi haurà contes del món del 27 al 30 amb Martha Escudero. Del 2 al 4 de gener es podrà veure una versió per a nens amb actors i titelles de *La guerra de Troia*.

LA CIUTAT ÉS NADAL

Plaça Catalunya. Un espai per somiar és el nom que pren la plaça Catalunya fins al 4 de gener, amb espectacles i activitats esportives per a tota la família, jocs i animació. Amb la gegantina ballarina dels Antiqua i Barbuda, amb un jardí de Nadal, una bola de neu que es pot viure des de l'interior, una caseta dels somnis, un ballari basc malabarista, Endika Salazar, i ballarines de claqué.

Poble Espanyol. Del 23 de desembre al 5 de gener el recinte ofereix propostes per a tota la família. La carta als Reis d'Orient, un arbre màgic, tallers de màgia, titelles, gimcana, jocs infantils i actuacions de dansa i música.

Nou Festival de la Infància. El Festival de la Infància es redissenya amb innovadores activitats. S'hi podrà veure Peppa Pig amb el seu nou espectacle, conèixer els seus amics Ben & Holly i gaudir d'una gran pista de gel, de les activitats de l'Open Camp o el Circ Americà. Del 27 de desembre al 4 de gener a Fira Barcelona de Montjuïc

'Videomapping' a Sant Pau. El recinte modernista de Sant Pau s'il·lumina amb *videomapping*. El Pavelló de l'Administració serà un pont entre el cel i la terra com a metàfora d'un arbre que arrela i que amb les branques busca la llum. 23, 24, 25, 26, 30 i 31 de desembre i 1, 5 i 6 de gener de 18.30 a 22.30 h.

Consum responsable. El tradicional mercat Drap-Art de Nadal de reciclatge artístic i consum sostenible es du a terme del 23 al 30 de desembre a la plaça Reial. Hi haurà un taller de reciclatge creatiu cada dia. Avui es crearan (de 12 a 14 h) rens nadalencs amb taps de suro d'ampolles de vi.●

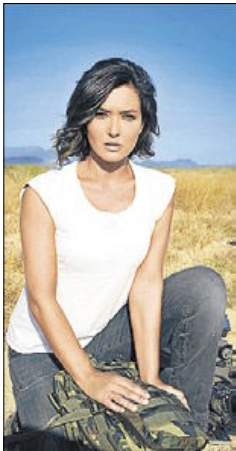
els suggeriments

FUERA DE...

Milionaris de la crisi econòmica

22.45 CUATRO

El programa d'Alejandra Andra-de (foto) finalitza la seva primera temporada amb un reportatge sobre l'estil de vida i la manera de fer negoci de l'1% de la població mundial que és immune a les crisis econòmiques. De fet, per a aquest mínim sector de la població cada cataclisme financer és una oportunitat per generar nova riquesa. Per a això, la periodista viatja a Nova York i Miami.

CONCERT DE SANT...

Recital de l'Orfeo Català

18.55 TV-3

Des del Palau de la Música Catalana, tradicional Concert de Sant Esteve. Amb la participació de l'Orfeo Català, el Cor de Cambra del Palau de la Música i tots els cors de l'Escola Coral.

ESPECIAL

Repàs als 40 anys de Ràdio 4

19.00 LA 2

Repàs pels 40 anys de vida de l'emissora, la primera que va emetre íntegrament en català i per la qual han passat veus com les de Maria Matilde Almendros i Constantino Romero.

IMPRESINDIBLES

La trajectòria d'Ainhoa Arteta

20.55 LA 2

Mariposas blancas repassa la trajectòria de la soprano basca (foto), des dels seus inicis a la Coral Eresoinka de Tolosa fins al seu debut a *La Bohème*, al Metropolitan de Nova York.

BRESSOLA DE NADAL

Una nova mirada al cançoner

22.10 EL 33

Anna Roig, Refree, Mazoni, Gerard Quintana, Lluís Gavaldà i Lúcia Pujol interpreten versions actualitzades de cançons populars catalanes, incloent-n'hi algunes de típiques de Nadal.

El círculo de Bletchley és una de les ficcions de TV3 per a aquest Nadal. CCMA

Sèries britàniques, especials musicals i màgia encapçalen la programació de les festes

Durant les festes nadalenques, la graella televisiva es transforma per incorporar programes especials lligats a les celebracions. Per al dia de Sant Esteve, TV3 oferirà una programació amb la música com a protagonista. Al matí, la televisió pública emetrà *25 anys de la música de La Marató*, un espai presentat per Lluís Marquina i Judith Antequera que repassarà les cançons de la cita solidària. A la tarda, la cadena oferirà en directe el concert de Sant Esteve al Palau de la Música Catalana i a la nit ha programat l'última entrega d'*El gran dictat*.

Durant la setmana vinent, la sobretaula de TV3 estarà encapçalada per la minisèrie britànica *El círculo de Bletchley*. Aquesta ficció precedirà *Els misteris de Mary Higgins Clark*, que portarà a la petita pantalla l'adaptació de les novel·les de l'escriptora. En la programació de Nadal de TV3 també destaca *La gran il·lusió*, amb Antonio Díaz, un recopilatori dels millors jocs de màgia del Mago Pop. A més, per a la nit de Cap d'Any la cadena ha preparat *Playcracks 2017*, una gala musical presentada per Bruno Oro. Les campanades aniran a càrrec dels actors de *Merlí* Carlos Cuevas i Elisabeth Casanovas.

La resta de cadenes també han inclòs programes especials per als pròxims dies. Per cinquè any, el 28 de desembre La 1 oferirà la gala solidària *Inocente, inocente*. La cadena acomiadarà l'any amb José Mota i donarà la benvinguda al 2017 amb una gala musical presentada per Santiago Segura i Eva González. Així mateix, els concursos d'Antena 3 *La ruleta de la suerte*, *¡Boom!* i *¡Ahora caigo!* oferiran entregues especials durant les festes, i el talent show musical *Tu cara me suena* comptarà amb una edició especial l'1 de gener. Pel que fa a Telecinco, la cadena ha programat entregues especials de *Sálvame* i *Cámbiame*. A més, el concurs *Pasapalabra* incorporarà proves relacionades amb les festes de Nadal. —

El concurs *¡Ahora caigo!* oferirà entregues especials durant les festes. ATRESMEDIA

Una Nochebuena con Miguel Bosé

La 1 emite hoy, a las 22.05, una gala musical del cantante, a la que seguirán las canciones de Dani Martín

Igual que ocurre cada año por estas fechas, las cadenas de televisión proponen una programación especial navideña. Es tradición, por ejemplo, que La 1 emita en Nochebuena una gala musical con artistas estrella. En 2015, Raphael y Malú protagonizaron estos conciertos televisivos. En esta ocasión, La 1 ha confiado el especial a Miguel Bosé, que además cantará algunos temas a dúo con Pablo Alborán, Ana Torroja, Vanesa Martín, Fonseca o Amaia Montero. La gala comenzará a las 22.05 horas. A las 23.15, le seguirá una actuación especial de Dani Martín, el excantante de El Canto del Loco.

Otra de las propuestas televisivas más asociadas a la Nochebuena es la de Tele 5, que como cada año repite con el programa "La noche en Paz". Presentado por Paz Padilla, Luján Argüelles y Joaquín Prat, el espacio contará con humor, cocina y actuaciones musicales.

Por su parte, Cuatro ha preparado una edición especial de uno de los formatos revelación de la temporada, el programa "First dates", que conduce Carlos Sobera. En Nochebuena, la presentadora Lara Álvarez visitará este restaurante donde solteros buscan pareja.

La programación especial de las cadenas comenzará después de la emisión, a las 21 horas, del mensaje institucional del rey Felipe VI.

EL DÍA DE NAVIDAD

La parrilla televisiva parece que dará un cierto descanso a los espectadores el día de Navidad, mientras éstos se encuentran sumidos en las largas sobremesas que prosiguen a la comida familiar más ineludible del año. Para mañana solo destacan dos propuestas. La primera, de TV3. La cadena pública emitirá, a las 19.50 horas, el concierto sinfónico "Tots som súpers", con el que el Super 3 cerró la celebración de su vigésimo quinto aniversario. Lo hizo con un gran recital que tuvo lugar el 5 de noviembre en el Auditori de Barcelona.

Por su parte, "¿Qué tiempo tan feliz?", el programa que los fines de semana presenta María Teresa Campos en Tele 5, también ha preparado unos contenidos especiales en

MIGUEL BOSÉ Y DANI MARTÍN (LA 1, 22.05 / 23.15). Después de que en las últimas Nochebuenas pasaran por La 1 cantantes como Ana Belén, Serrat, Malú o Raphael, este año toman el relevo Miguel Bosé y Dani Martín.

"FIRST DATES CHRISTMAS" (CUATRO, 21.15).

Como en un cuento de Navidad, la presentadora Lara Álvarez acudirá a "First Dates" para transformar a los corazones solitarios. Al restaurante también llegará Ángela, una simpática viuda de 76 años.

CONCERT DE SANT ESTEVE (Dilluns, TV3, 19.00). El Palau de la Música Catalana es de nuevo el escenario de esta cita musical de la festividad de Sant Esteve. "Escrita a les estrelles" es el nombre del concierto, que estará dedicado a los 125 años de historia del Orfeo Català.

"LA NOCHE EN PAZ" (TELE 5, 21.15). La tradicional gala especial de Nochebuena que presenta Paz Padilla y Joaquín Prat contará con varias actuaciones musicales. Entre ellas, las de David Bisbal, Pablo López, Rosana y Carlos Baute.

"UNA TELEPASIÓN DE CINE" (LA 1, 21.10). Como en cada Nochebuena, personajes conocidos de la cadena protagonizarán divertidos números musicales que, en este caso, repasarán la historia del cine español. Los presentadores serán Roberto Leal y Berta Collado.

"L'ÚLTIM GRAN DICTAT" (Dilluns, TV3, 22.40). El curso lingüístico que presenta Óscar Dalmau se despidió de forma definitiva tras siete años de emisión. El presidente de la Generalitat, Carles Puigdemont, acudirá al plató, donde demostrará sus dotes como actor.

En otras cadenas

■ **#0.** La presentadora Raquel Sánchez Silva observa cómo es la vida en internet y en las redes sociales por medio de su programa, "Likes". Cuando se acerque la Nochebuena, sobre las 20.00 horas, recibirá a Papá Noel.

■ **Neox.** Los fieles seguidores de "Los Simpson" pueden felicitarse, porque en Nochebuena vivirán una auténtica maratón de episodios de su serie favorita. Comenzará a las 21.35 horas.

■ **DMAX.** Esta noche, el Mago Pop recuperará las 48 horas que pasó con la nadadora Mireia Belmonte, el cocinero Jordi Cruz y David Bustamante. El ilusionismo y sus trucos serán, de nuevo, protagonistas. Mañana, el programa "Wild Frank" recibirá a los espectadores en Tailandia.

el día de Navidad. El espacio contará con los cantantes José Manuel Soto, Diana Navarro, Rosana, además de los niños del "Coro Safari", llegados de Uganda, y que actuaron en Terrassa en julio pasado.

POR SANT ESTEVE

El lunes, Sant Esteve, la jornada llega cargada de citas interesantes en TV3. A las 11.40 horas, la cadena emite "25 anys amb la música de La Marató", que recogerá las actuaciones musicales y las canciones que han acompañado la historia de este programa solidario.

Ya a las siete de la tarde será el turno del tradicional Concert of Sant Esteve. Esta vez, la audición está dedicada a los 125 años de historia del Orfeo Català. Las estrellas serán el hilo conductor de un recital en el que, además del propio Orfeo Català, también participará el Cor de Cambra del Palau de la Música y los coros de la Escola Coral.

Después del concierto, la cadena emitirá "L'últim gran dictat". El concurso se despidió para siempre de los espectadores. ■

25 Diciembre, 2016

Música

ESTEBAN LINÉS

NADALES A RITME DE SWING. La veu i presència escènica de Saphie Wells és prou reclam per no perdre's la seu doble *performance* a la plaça Reial, però a més en aquesta ocasió proposarà amb imparables The Swing Cats de revisitar estàndards del jazz dels trenta i quaranta i, especialment, sucoses incursions en peces nadal·lenques a ritme de contagiós swing.
25/XII. JAMBOREE. 20 I 22 HORES

DEU ANYS SENSE EL REI DEL SOUL. Abans que s'acabi aquest any va com l'anell al dit el recordatori de l'inesborrable llegat musical de James Brown, mort el 25 de desembre de fa deu anys. Un homenatge que s'inclou dins del cicle Curtcircuit i que oferirà una sort d'All Stars Big Band integrada per alguns dels músics i vocalistes més significatius de la música negra d'aquestes latituds. Així, i al costat de la banda instrumental de The Slingshots, es-

tà prevista la presència dels *tony maneros* Lalo López, Paquito Sex Machine i Miguelito Superstar, de Manu Ruiz (La Soul Machine) o de les *soul sisters* Koko-Jean Davis i Ster Wax.

30/XII. LUZ DE GAS. 21 HORES

EL ROCK SEGONS EL DROGAS. Enrique Villareal *El Drogas* torna als escenaris barcelonins al capdavant de la seva banda per presentar el seu flamant disc *Un día nada más*. El que durant tres decennis va ser veu, baixista i referència de Barricada, garanteix intensa sessió de rock i heavy metal.

30/XII. RAZZMATAZZ 2. 21 HORES

POESIA INTRANSFERIBLE. Trobada poètico-musical de dos creadors peculiars i executants com Pau Riba i Mau Boada, una de les ànimes de l'antigament referencial banda Aus i ara involucrat en diferents projectes com Esperit!

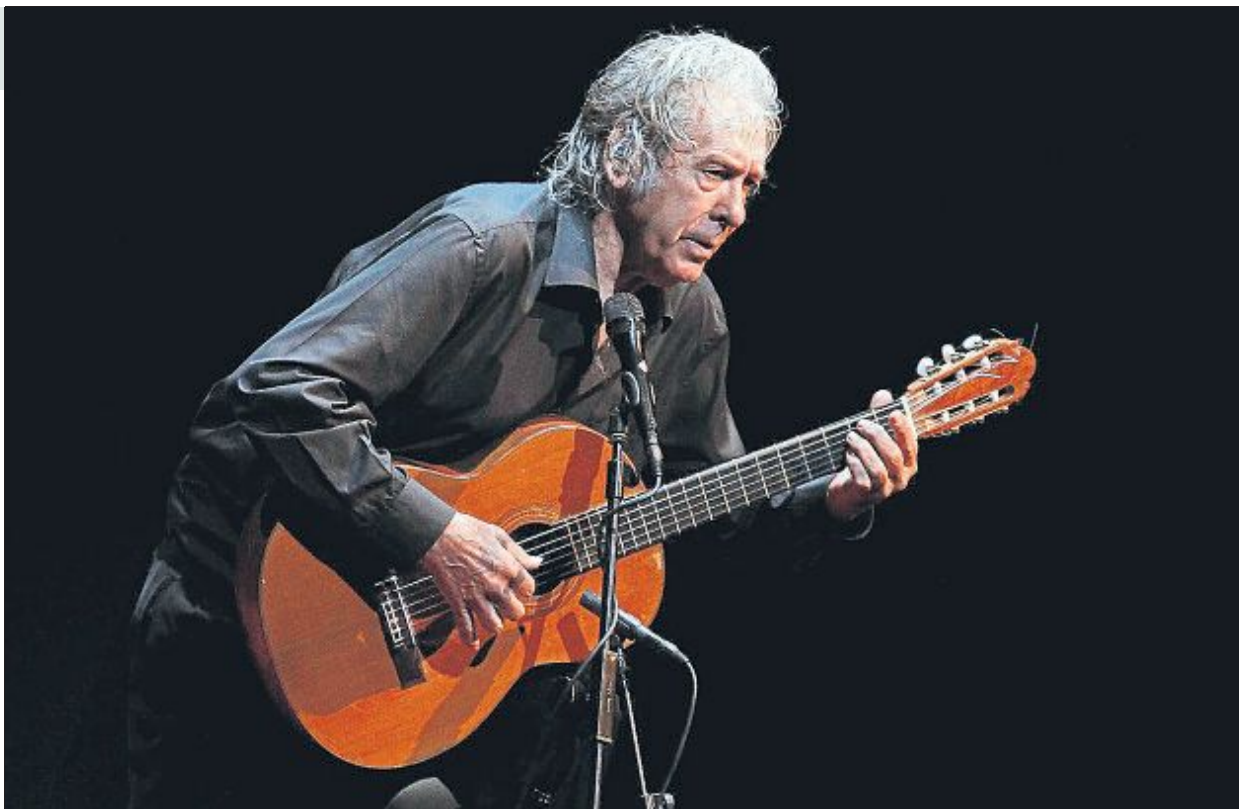
30/XII/HEUOGÀBAL. 20.30 HORES

PACO IBÁÑEZ

PALAU DE LA MÚSICA. 21 H
28/XII

Ja va passar fa poc més d'un any en el mateix marc, amb el mateix protagonista i dins de la mateixa convocatòria. Va ser llavors al Palau de la Música i convocat pel Festival del Mil·lenni, quan l'aficionat va assistir al tancament de la gira *Vivencias*, protagonitzada per Paco Ibáñez. Va ser una vetllada intensa en què el gloriós cantautor va agitar consciències oferint un repàs a diverses parts del seu cançoner coincidint amb el mig segle de l'aparició del seu primer àlbum. Ara la seva proposta musical es titula *¡A galopar!*, en què oferirà -acompanyat de Mario Mas a la guitarra i César Strosio al bandoneó- el que ell denominada "cançons en temps d'ignominia".

XAVIER GÓMEZ / ARXIU

GIRA D'UN MÚSIC ECLÈCTIC

La redempció en un violí

Ara Malikian trasllada al Palau de la Música la història de l'instrument que li va salvar la vida

|| ADRIANA VALERO DENGRA
BARCELONA

Amb Ara Malikian no hi ha aspectes seriosos que adverteixin d'una gran concentració. Rere el violí, amagat entre els seus selvàtics rinxols i la seva frondosa barba, brilla un somriure que revela que el que li agrada és fer música per divertir-se. Sobre l'escenari, salta, dansa i eleva en l'aire l'instrument que li va permetre fugir de la guerra del seu Líban natal amb només 15 anys. Des d'aleshores, el virtuosos músic d'arrels armènies ha voltat pels cinc continents per demostrar que **«la música té la capacitat d'unir pobles»**. Avui i dijous, traslladarà l'eclèctic repertori de *La increíble gira del violí* al Palau de la Música. Combinant Johann Sebastian Bach amb Led Zeppelin i composicions pròpies, l'artista narra una sorprenent història de redempció a través de la música. I ho fa amb el

mateix violí que un segle enrere va salvar el seu avi del genocidi perpetrat per Turquia.

Malikian va créixer entre bombes, però no es va adonar de la barbàrie que va acompanyar la seva infància fins que es va fer gran. **«Són records que encara evito, però quan veig la situació dels refugiats sirians em vénen al cap»**, afirma. Es va criar en el si d'una família emigrada d'Armènia, amb un pare que li va inculcar des de petit la passió per la música clàssica. Reconeix que va començar assajant a contracor, mentre l'única cosa en què podia pensar era sortir a jugar amb els amics. Als 12 anys es va enfrontar per primera vegada al públic i tres anys més tard va rebre una beca per estudiar a Hannover (Alemanya).

De sobte, estava sol en un país desconegut i, un altre cop, el violí li va permetre trobar el seu lloc. **«Perquè tots els pobles ens entenguem, necessitem la cultura»**, comenta Maliki-

►► Inseparables ► El violinista Ara Malikian, en una imatge promocional.

«Perquè tots els pobles ens entenguem, necessitem la cultura», afirma

an, que considera que no hi ha millor antídoto per **«combatre l'odi i fomentar el respecte»**. A l'arribar al prestigiós conservatori, l'artista va pensar a **«inventar-se històries per semblar més glamurós»**. De tota manera, a poc a poc es va anar adonant que no hi havia ficció capaç de superar les vivències del violí. Malikian tenia a les seves mans l'herència més valuosa: la raó per la qual el seu avi va aconseguir escapar d'Armènia després d'enrolar-se en una orquestra.

La resta de la seva família no va tenir la mateixa sort: van morir en un genocidi que, com recorda, encara no ha sigut condemnat per l'Estat turc. Una realitat que, des de fa anys, el músic lluita per canviar. **«No volem avivar l'odi entre els dos pobles, al contrari, pretenem que es reconegui un dolorós fet històric per poder girar full»**, argumenta. Ara ja fa 16 anys que va traslladar la seva residència a Madrid. Però, malgrat que la guerra li quedi relativament lluny, confessa que davant la crisi dels refugiats sent **«que no ha millorat gens i fins i tot que la situació és pitjor que fa 20 o 30 anys»**.

De Mozart a Radiohead

Pel que fa al seu curiós repertori, matisa que, encara que se sent atret per un ventall enorme d'estils, la seva intenció no ha sigut mai fer fusió. **«Simplement m'agrada tocar Mozart o Chopin, i després música de les meves arrels i d'artistes com Paco de Lucía i Radiohead»**, comenta. I dóna per complert el seu objectiu quan en els seus recitals **«un aficionat al rock escolta alguna cosa de Vivaldi i diu: '¡Mola!'»**. O a la inversa.

La gira que arriba al Palau inclou composicions pròpies recollides en el seu últim disc i que reflecteixen a la perfecció una carrera marcada pel mestissatge. I, com no podia ser d'una altra manera, totes interpretades amb un violí que pot presumir d'haver salvat vides. ==

L'AGENDA

El més nou de Malikian

EDUARDO PARRA / GETTY

BARCELONA Redacció

El violinista Ara Malikian torna als escenaris amb la presentació del seu nou disc, *La increíble historia de un violín*. És precisament aquest instrument el que l'ha convertit en un referent mundial i el que s'ha imposat com el protagonista d'aquest nou treball. I és que la història que explica amb les noves cançons és la d'un violí que va néixer a Mòdena i va anar fins al Líban per trobar-se amb un petit Malikian de 3 anys. El libanès actua aquesta nit al Palau de la Música, en un concert en què no dubtarà a barrejar peces com *Les quatre estacions*, de Vivaldi, amb el *Kashmir*, de Led Zeppelin. ●

ARA MALIKIAN

PALAU DE LA MÚSICA
 21 HORES
 DE 18 A 58 EUROS

El disc explica la història d'un violí que va anar de Mòdena al Líban per trobar-lo a ell

Barcelona ciutat

Moltes maneres de mirar el món. Què feien els pintors cubistes? Visita de l'exposició i després taller. Museu Picasso. Montcada, 23 (11 hores). 3 euros.

Llibre en blanc. Actuació d'improvvisació amb la companyia Impro con Limón dins del cicle PetitTeatre. Centre cívic Drassanes. Nou de la Rambla, 43 (11 hores). Gratuït.

Una altra carta als reis. Representació amb titelles d'aquest conte nadalenc, a càrrec de Xip Xap Teatre, en què els protagonistes són el pessebre, les joguines i els Reis d'Orient. Lluïsos Teatre. Plaça Nord, 7-10. Fins al 30 de desembre, 12 i 18 hores. 8 euros.

Gnoma. Un espectacle màgic de titelles de la companyia Pea Green Boat. Recomanat a partir de 3 anys. La Puntual Putxinellis de Barcelona. Allada Vermell, 15. Fins divendres, 12 h i 17 h; dissabte, 12 h. 10 euros

Plastelina i confetti i la bolsa màgica. Espectacle de clown dins la programació del PetitTeatre.

Centre cívic Drassanes. Nou de la Rambla, 43 (12 hores). Gratuït.

Un Nadal de pastorets. Representació d'uns pastorets diferents. Entre picabaralla i picabaralla, els nostres herois de samarra i barretina fan cagar el tió i canten amb la canalla.

El Born Centre Cultural. Sala Moragues. Plaça Comercial, 12. Fins al 30 de desembre, 17 hores. 5 euros.

Ramon i els tres mons. Taller familiar de Nadal amb una sessió de contes en homenatge a la figura de Ramon Llull. Centre cívic Pere Pruna. Ganduxer, 130 (17.30 hores).

El potencial del joc de taula vs. el joc tecnològic. Conferència de Joaquim Dorca, soci i director de Devir Iberia, editorial de jocs de taula; Núria Guzmán, psicòloga, i Oriol Comas, director de Festival Dau. Sala Àmbit Cultural El Corte Inglés de Portal de l'Àngel, 21 (19 hores).

SANT CUGAT DEL VALLÈS (V. Occ.) Valsos i danses. Concert de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat. Teatre-Auditori Sant Cugat. Pl. Victòria dels Àngels, 1 (avui i demà, 21 hores). 22 euros.

27 Diciembre, 2016

Actuación que se podrá ver el lunes en Santander.

PALACIO DE FESTIVALES

La Strauss Festival Orchestra y su Ballet actúan el día 2 en Santander

Protagonizarán el Gran Concierto de Año Nuevo • Pondrán en escena el programa Johan Strauss II

ALERTA / SANTANDER

La Strauss Festival Orchestra y el Strauss Festival Ballet se subirán el próximo 2 de enero, a las 20.30 horas, al escenario de la Sala Argenta del Palacio de Festivales, para protagonizar el Gran Concierto de Año Nuevo en el que pondrán en escena el programa Johann Strauss II (1825-1899). La destacada trayectoria que distingue a la Strauss Festival Orchestra ha sido forjada a través de innumerables y exitosas presentaciones en las temporadas europeas de conciertos, a través de las cuales ha tenido el privilegio de

difundir de un modo excepcional el tradicional Gran Concierto de Año Nuevo, acercando la maravillosa música de Johann Strauss a un público cada vez más amplio y entusiasta.

Los grandes éxitos conseguidos en los principales auditorios europeos como el Concertgebouw de Amsterdam, el Gewandhaus de Leipzig, la Philharmonie de Berlín, el De Doelen de Rotterdam, el Musikhalle de Hamburg, el Auditorium Parco della Musica de Roma, el Auditorium de Milán, el Auditorio Nacional de Música de Madrid, el Palacio Euskalduna de Bilbao, el Palau

de la Música e l'Auditori de Barcelona, el Bozar de Bruselas, son prueba de la gran importancia de esta orquesta. Integrada por profesores y solistas de la mayor calificación musical y profesional, la Strauss Festival Orchestra ha sabido mantener vivas las expresiones artísticas típicamente vienesas, despertando el interés de las más exigentes audiencias del continente.

ESPÍRITU JOVIAL. Sin olvidar el espíritu jovial y festivo que anima la música de los Strauss, el rigor estilístico con el que esta orquesta enfoca habitualmente sus

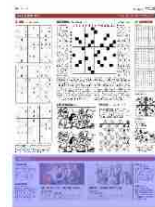
interpretaciones no es obstáculo para que haga aflorar a lo largo del espectáculo la más variada gama de recursos expresivos, desde los más nobles y sentimentales hasta los más jocosos y humorísticos.

A sus cualidades puramente musicales, conducidas con habilidad y experiencia desde el podio por la versátil batuta de su director, se suman la encantadora dulzura de su soprano solista y la elegante plasticidad del grupo de baile. Todo, en conjunto, hace de esta compañía artística un instrumento ideal para convertir este concierto en un acontecimiento inolvidable. Emparejado

en igual nivel musical y profesional al de los miembros que componen la Strauss Festival Orchestra, el Strauss Festival Ballet le ha conferido un cariz definitivamente original al Gran Concierto de Año Nuevo.

En efecto, al dotar al programa de un verdadero carácter escénico, a través de estilizadas coreografías y luminosos vestuarios especialmente creados para ilustrar algunos de los números musicales, el ballet restituye de algún modo una parte esencial a aquellas composiciones que fueron concebidas precisamente para acompañar la danza.

Resultan infaltables en el espectáculo diversos números en los que la fantasía echa a volar, ya de la mano de los vaporosos y sugestivos atuendos, ya del frenesí y de la sensualidad de los movimientos de las parejas de baile e, incluso, de la aparición de personajes que ilustran singularmente las escenas de la caza o del brindis - por ejemplo- con un desembozado sesgo paródico.

L'agenda

BARCELONA

18.30 CONCERT

Jam Session. El Jazz SÍ Club (c/ de Requesens, 2) torna a acollir aquesta tarda de Nadal la seva clàssica *jam session* de pop, rock i blues.

BARCELONA

21.00 CONCERT

El Palau de la Música ofereix el gran concert d'any nou de l'Strauss Festival Orchestra, inspirat en la cita musical que cada any se celebra a Viena.

Saphie Wells al club Jamboree

BARCELONA

20.00/22.00 CONCERT

Saphie Wells & The Swing Cats tocaran peces nadalengues amb el seu clàssic *swing*, al Jamboree.

Especial de jazz per Nadal

TERRASSA

22.30 CONCERT

Joan Chamorro presenta La Màgia de la Veu & Jazz Ensemble a l'espai Nova Jazz Cava.

BARCELONA

22.30 CONCERT

'Merchán & Boris'. L'íntim bar Pastis (Santa Mònica, 4), conegut per la seva música en directe, ofereix un concert de Jose María Merchán i Bernat Boris.

BARCELONA

23.00 CONCERT

'Ray Cuza y Septeto Sazonando de Cuba'. El Harlem Jazz Club porta el sons tradicionals cubans amb Ray Cuza.

27 Diciembre, 2016

L'agenda

BARCELONA

12.00 CONCERT

'Cascanous' i '5a Simfonia'. La genialitat de Txaikovski i la força de Beethoven arriben al Palau de la Música amb dues de les seves obres mestres.

BARCELONA

17.30 TEATRE

'Nit de reis'. El Teatre saT! ofereix el musical sobre la nit de Reis, la nit més màgica de l'any per als infants.

Tarda de riures a l'Auditori

BARCELONA

18.00 CIRC I MÚSICA

Tortell Poltrona i Albert Pla ofereixen un espectacle còmic per a infants i els més grans, a l'Auditori.

El violí d'Ara Malikian

BARCELONA

21.00 CONCERT

El violinista Ara Malikian presenta *La increïble història de Violín* al Palau de la Música.

BARCELONA

18.00 CINEMA I CIRC

'Tarda de cinema i circ'. Els curtsmetratges de Segundo de Chomón i els números de circ inspirats en l'imaginari del cineasta, tindran lloc al MNAC.

BARCELONA

18.00 CONTES

'Per Nadal, contes del món'. Martha Escudero s'encarregarà d'explicar la cultura de diferents països del món als més petits, al CaixaForum.

PALAU DE LA MÚSICA

Paco Ibáñez, protagonista del festival Mil·lenni 2016

EFE / BARCELONA

La frase de Gabriel Celaya, tantas veces cantada por Paco Ibáñez, «estamos tocando fondo», es más cierta que nunca en estos tiempos «casi obscenos, en los que hay 100 gernikas por día en Aleppo y nadie protesta», dijo a Efe el cantautor, que prepara un recital donde «llamará a la sublevación». El concierto tendrá lugar el próximo 28 de diciembre en el Palau de la Música de Barcelona, dentro del Festival Mil·lenni, y en él Ibáñez incluirá canciones con letras subversivas, como «aquel poema de Luis Cernuda que anima a levantarse contra los '*vientres sentados*' que dominan '*a lo largo y ancho de la tierra*' y emiten '*hinchidas necesidades*'».

«Este no va a ser un concierto más -aseguró el músico-, porque estamos en una encrucijada y hay que decir basta ya, hasta aquí hemos llegado, basta de fútbol y consumismo vulgar que paraliza a la gente y le impide reaccionar». «Hay que reaccionar, y quien no reacciona es cómplice», ha sentenciado el artista, de 82 años, que lleva seis décadas de compromiso y lucha, siempre con la voz y la palabra como armas.

Paco Ibáñez: “Se ha tocado fondo”

El cantautor anuncia que su próximo concierto no será uno más ya que apostará por canciones con letras subversivas ■ “Basta de consumismo vulgar que impide reaccionar”, afirma

Rosa Díaz
BARCELONA

La frase de Gabriel Celaya, tantas veces cantada por Paco Ibáñez, “estamos tocando fondo”, es más cierta que nunca en estos tiempos “casi obscenos, en los que hay 100 *guernikas* por día en Alepo y nadie protesta”, señaló ayer el cantautor, que prepara un recital donde “llamará a la sublevación”. El concierto tendrá lugar el próximo 28 de diciembre en el Palau de la Música de Barcelona, dentro del Festival Mil·lenni, y en él Ibáñez incluirá canciones con letras subversivas, como “aquel poema de Luis Cernuda que anima a levantarse contra los *vientres sentados* que dominan a *lo largo y ancho de la tierra* y emiten *hinchidas necedades*”.

“Este no va a ser un concierto más —aseguó el músico—, porque estamos en una encrucijada y hay que decir basta ya, hasta aquí hemos llegado, basta de fútbol y consumismo vulgar que paraliza a la gente y le impide reaccionar”. “Hay que reaccionar, y quien no reacciona es cómplice”, sentencia el artista, de 82 años, que lleva seis

El cantautor Paco Ibáñez durante una actuación en Galicia. | MARTA G. BREA

décadas de compromiso y lucha, siempre con la voz y la palabra como armas.

Como ya viene siendo habitual en los conciertos del “vascolencia-

no catalano-francés”, como él se define, el recital del Palau de la Música empezará con el poema de José Agustín Goytisolo *En tiempos de ignominia como ahora* porque “vi-

vimos tiempos de ignominia a escala planetaria”, advierte Ibáñez. El intérprete estará acompañado de Mario Mas a la guitarra y César Strosio al bandoneón.

Paco Ibáñez: «Estem tocant fons»

► El cantautor oferirà demà una actuació al Palau de la Música de Barcelona, on «cridarà a la sublevació»

ROSA DÍAZ/EFE BARCELONA

■ La frase de Gabriel Celaya, tantes vegades cantada per Paco Ibáñez, «estem tocant fons», és més certa que mai en aquests temps «gairebé obscurs, en què hi ha 100 «gerniques» per dia a Alep i ningú protesta», va dir el cantautor, que prepara un recital on «cridarà a la sublevació».

El concert tindrà lloc demà al Palau de la Música de Barcelona, dins del Festival Mil·lenni, i en ell Ibáñez inclourà cançons amb lletres subversives, com «aquell poe-

ma de Luis Cernuda que anima a aixecar-se contra els 'ventres asseguts' que dominen 'allargi ample de la terra' i emeten 'plenes necieses'».

«Aquest no serà un concert més -assegura el músic-, perquè estem en un dilema i cal dir prou, fins aquí hem arribat, ja n'hi ha prou de futbol i consumisme vulgar que paralitza la gent i li impedeix reaccionar».

«Cal reaccionar, i qui no reacciona és còmplice», sentència l'artista, de 82 anys, que ha enfilat sis dècades de compromís i lluita, sempre amb la veu i la paraula com a armes.

Com ja és habitual en els concerts del «basclencià catalano-francès», com ell es defineix, el recital del Palau de la Música co-

mençarà amb el poema de José Agustín Goytisolo *En tiempo de ignominia como ahora* perquè «vivim temps d'ignominia a escala planetària», adverteix Ibáñez.

Acompanyat de Mario Mas a la guitarra i César Stroschio al bandoneó, l'interpret tornarà a pujar a l'escenari del Palau vestit de negre, com sempre, amb la guitarra sobre la cama recolzada en el tamboret que va dissenyar per a ell Frederic Amat.

Dret, perquè ell no s'agenolla davant ningú, Paco Ibáñez oferirà una selecció del seu ampli repertori, que és tota una antologia de la poesia en llengua castellana des del segle XVIII fins als nostres dies.

Georges Brassens tampoc sol faltar en els concerts de Paco Ibá-

Paco Ibáñez en un concert. ACN

ñez, gran admirador del poeta i cantant francès, autor de frases tan belles com «aquell final de 'Le parapluie' que diu 'Et je l'ai vue toute petite / Partir gaiement vers

mon oubli», recorda l'Ibáñez que va viure la seva joventut exiliat a França. «La bellesa és revolucionària», segons aquest home convençut del poder de la poesia.

El cantautor Paco Ibáñez. Foto: cedida

Paco Ibáñez llamará “a la sublevación” en un recital en Barcelona

Tendrá lugar mañana en el Palau de la Música, donde el cantautor incluirá canciones con letras subversivas

BARCELONA – La frase de Gabriel Celaya, tantas veces cantada por Paco Ibáñez, “estamos tocando fondo”, es más cierta que nunca en estos tiempos “casi obscenos, en los que hay 100 gernikas por día en Alepo y nadie protesta”, dije el cantautor, que prepara ahora un recital donde llamará “a la sublevación”. El concierto tendrá lugar mañana en el Palau de la Música de Barcelona, dentro del Festival Mil·lenni, y en él Ibáñez incluirá canciones con letras subversivas, como “aquel poema de Luis Cernuda que anima a levantarse contra los vientres sentados que

dominan a lo largo y ancho de la tierra y emiten henchidas necesidades”.

“Este no va a ser un concierto más, porque estamos en una encrucijada y hay que decir basta ya, hasta aquí hemos llegado, basta de fútbol y consumismo vulgar que paraliza a la gente y le impide reaccionar”, asegura el músico, que lleva seis décadas de compromiso y lucha. Como es habitual en los conciertos del “vascolenciano catalano-francés”, como él se define, el recital empezará con el poema de José Agustín Goytisolo *En tiempos de ignominia como ahora*. Acompañado de Mario Mas a la guitarra y César Stroschio al bandoneón, el intérprete ofrecerá una selección de su amplio repertorio, que es toda una antología de la poesía en lengua castellana desde el siglo XVIII hasta nuestros días. —Efe

Paco Ibáñez

*“El que està passant a Síria
són 20.000 Gernikas
i ningú ha aixecat
un dit per aturar-ho”*

Als seus 82 anys, manté el caràcter reivindicatiu i el dia 28 actua al Palau de la Música en un concert “contra la ignomínia”.

↓
GENTE

Paco Ibáñez llamará a la sublevación en su próximo recital

► La frase de **Gabriel Celaya**, tantas veces cantada por **Paco Ibáñez**, «estamos tocando fondo», es más cierta que nunca en estos tiempos «casi obscenos, en los que hay 100 gernikas por día en Alepo y nadie protesta» ha dicho el cantautor de 82 años, que prepara un recital donde «llamará a la sublevación».

El concierto tendrá lugar el 28 de diciembre en el Palau de la Música de Barcelona, dentro del Festival Mil·lenni, y en él Ibáñez incluirá canciones con letras subversivas, como «aquel poema de **Luis Cernuda** que anima a levantarse contra los 'vientres sentados' que dominan 'a lo largo y ancho de la tierra' y emiten 'hinchidas necedades'». «Éste no va a ser un concierto más -ha asegurado el músico-, porque estamos en una encrucijada y hay que decir basta ya, hasta aquí hemos llegado, basta de fútbol y consumismo vulgar que paraliza a la gente y le impide reaccionar». «Hay que reaccionar, y quien no reacciona es cómplice», ha sentenciado el artista, que lleva seis décadas de compromiso y lucha, siempre con la voz y la palabra como armas.

Como ya viene siendo habitual en los conciertos del «vascolenciano catalano-francés», como él se define, el recital del Palau de la Música empezará con el poema de **José Agustín Goytisolo** «En tiempos de ignominia como ahora» porque «vivimos tiempos de ignominia a escala planetaria», advierte Ibáñez.

Acompañado de **Mario Mas** a la guitarra y **César Strocio** al bandoneón, el intérprete volverá a cantar en el escenario del Palau en pie y vestido de negro, como siempre. **EFE BARCELONA**

27 Diciembre, 2016

«Estamos tocando fondo», afirma Paco Ibañez

► El cantautor «vascolenciano catalano-francés» actuará mañana en el Palau de la Música de Barcelona, donde llamará «a la sublevación»

EFE ROSA DÍAZ

■ La frase de Gabriel Celaya, tantas veces cantada por Paco Ibañez, «estamos tocando fondo», es más cierta que nunca en estos tiempos «casi obscenos, en los que hay 100 gernikas por día en Alepo y nadie protesta», dijo a Efe el cantautor, que prepara un recital donde «llamará a la sublevación».

El concierto tendrá lugar el próximo 28 de diciembre en el Palau de la Música de Barcelona, dentro del Festival Mil·lenni, y en él Ibañez incluirá canciones con letras subversivas, como «aquel poema de Luis Cernuda que anima a levantarse contra los 'vientres sentados' que dominan 'a lo largo y ancho de la tierra' y emiten 'henchidas necesidades'».

«Éste no va a ser un concierto más -aseguró el músico-, porque

estamos en una encrucijada y hay que decir basta ya, hasta aquí hemos llegado, basta de fútbol y consumismo vulgar que paraliza a la gente y le impide reaccionar».

«Hay que reaccionar, y quien no reacciona es cómplice», sentenció el artista, de 82 años, que lleva seis décadas de compromiso y lucha, siempre con la voz y la palabra como armas.

Como ya viene siendo habitual en los conciertos del «vascolenciano catalano-francés», como él se define, el recital del Palau de la Música empezará con el poema de José Agustín Goytisolo «En tiempos de ignominia como ahora» porque «vivimos tiempos de ignominia a escala planetaria», advierte Ibañez.

Acompañado de Mario Mas a la guitarra y César Strocio al bandoneón, el intérprete volverá a su-

Fotografía de archivo del cantautor Paco Ibañez. EFE/JULIO MUÑOZ

bir al escenario del Palau vestido de negro, como siempre, con la guitarra sobre su pierna apoyada en el taburete que diseñó para él Frederic Amat.

De pie, porque él no se arrodilla ante nadie, Paco Ibañez ofrecerá una selección de su amplio repertorio, que es toda una antología de la poesía en lengua castellana desde el siglo XVIII hasta nuestros días.

Georges Brassens tampoco suele faltar en los conciertos de Paco Ibañez, gran admirador del poeta y cantante francés, autor de frases tan bellas como «aquel final de 'Le parapluie' que dice 'et je l'ai vue toute petite / Partir gaiement vers mon oubli'», recuerda el Ibañez que vivió su juventud exiliado en Francia.

«La belleza es revolucionaria», según este hombre convencido

del poder de la poesía, «no sólo cuando es contundente por su contenido político, sino también cuando habla con sensibilidad del amor o cualquier otra cosa» porque, como dice Celaya, «La poesía es un arma cargada de futuro».

Los conciertos de Paco Ibañez son lugares «donde sentir emociones y coger fuerzas» para después salir a la calle y «combatir la oscuridad», según el intérprete.

MÚSICA

Paco Ibáñez

CANTAUTOR. ACTUA AL PALAU DE LA MÚSICA EL 28 DE DESEMBRE

Indignat La cançó 'Vientres sentados', basada en el poema de Cernuda, és tremenda, perquè és un atac ferotge a tots aquests gàngsters que ens estan governant" **Crític** "El Bob Dylan rocker que es va convertir no sé en què no m'interessa gens"

"A Síria estan passant vint mil Gerniques i ningú ha aixecat un dit"

XAVIER CERVANTES
BARCELONA

Paco Ibáñez, de 82 anys, manté la poètica de la ferocitat i l'esperit crític. És aquest tarannà el que l'ha dut a posar música a un poema de Cernuda que interpretarà en el concert "contra la ignomínia" que oferirà dimecres al Palau de la Música (21 h), dins del Festival del Mil·lenni. Quan despenja el telèfon per atendre aquesta entrevista, fa broma amb el cognom de l'entrevistador i recita alguna frase de l'autor del Quixot.

De Cervantes mai ha cantat res, oi?
No. És que Cervantes poèticament no arriba lluny. La poesia és la poesia, i això no s'explica. O la captes o no la captes. Què és poesia? Per exemple, la cançó de Brassens *Le parapluie*, quan explica que va amb ella i l'aixopluga desitjant que la pluja duri quaranta dies i quaranta nits perquè així estaria sempre al seu costat. Però un dia se separen, i aleshores apareix la potència poètica de Brassens: "I jo la vaig veure allunyar-se cap a l'oblit".

Parlant de poesia i música, ¿què li sembla que li hagin concedit el Nobel de literatura a Bob Dylan?
A mi que l'hi donin o no l'hi donin m'importa un rave, perquè aquests premis em semblen una enganyifa i no em fan cap gràcia. Bob Dylan tampoc em fa gràcia. Vaig estar en un concert que va fer a Madrid fa molts anys, i vaig marxar a la meitat. El primer Dylan tenia la qualitat de les cançons, però després es va desviar cap al rock i ja no em va interessar per a res.

¿Creu que Dylan va matar la cançó protesta ficant-li electricitat?
No ho sé, perquè l'electricitat també la pots polititzar. Però el Bob Dylan rocker que es va convertir no sé en què no m'interessa gens.

En el concert del dia 28 al Palau de la Música estrenarà una cançó ba-

sada en el poema *Vientres sentados* de Luis Cernuda, del 1934.

És una cançó que fa temps que la tinc feta, però estava esperant que la societat madurés, i que tingués la capacitat de comprendre-la i d'assimilar-la, i fins i tot d'entendre per què canto aquesta cançó. És tremenda, perquè és un atac ferotge a tots aquests gàngsters que ens estan governant. L'estrenaré ara perquè la societat ha arribat a un punt de baixesa tal que és ara o mai. Si esperem una mica més ni això tindrem.

Què és el que li agrada de Cernuda? M'agrada l'alta poesia d'*Un español habla de su tierra*, la capacitat de col·locar les coses després del que ha passat perquè prenguin una altra dimensió. Per exemple, quan diu: "Un día, tú ya libre / de la mentira de ellos, / me buscarás. Entonces / ¿qué ha de decir un muerto?" Aquests quatre versos són estremidors. O els d'*El prisionero*: "Atrás quedan los muros / atrás quedan las rejas, / respira la libertad ahora, / a solas con tu vida [...] Más libertad sin nadie / ganaste, y te parece / victoria desolada, / figura de la muerte". Ho col·loca després de complir la condemna. Això és Cernuda, i Lorca i tots els grans poetes que tenen el do d'ajuntar tres paraules explosives.

Per què diu que esperava que la societat estigués madura per cantar aquesta cançó?

Si l'hagués cantat fa deu anys, la gent no li hauria fet cas. Per exemple, no haurien entès els versos: "Celebro el pie juvenil, / vigoroso y juvenil / que derrumbará pronto / ese saco henchido de maldad que mancha el aire / donde hoy nos levantamos / contra todos vosotros". Crec que ara la gent entendre i reaccionarà a aquesta lletra, perquè ha arribat a comprendre que estem en fallida, a la vora del precipici.

Com suggereix Cernuda en el poema, ¿vostè confia en la gent jove? Si no confies en la gent jove, ja podem plegar. Esclar que hi confio, encara que estan també una mica derrotats i despistats. Massa futbol, massa merda, massa Barça i Reial Madrid, massa Messi i Cristiano. Aquest negoci fastigós en què s'ha convertit el futbol tapa els pensaments, els sentiments, les emocions. Ara la gent només s'alimenta de gols. Ja no s'alimenta de poesia. ¿En mans de qui estem? I el Florentino Pérez aquest... És una burla, és pixar-se a sobre de tots nosaltres.

Parla de la importància de la joventut, però la joventut com a categoria no és inequívoca. És a dir, tan jove és Pablo Iglesias com Albert Rivera, que no tenen res a veure entre ells.

Bé, a la Guerra Civil també tenies els joves fatxes i els republicans. I encara sort que no són tots iguals. Sobre Pablo Iglesias, pensa que Podem han sigut els únics que van te-

Joventut
"Confio en la gent jove, encara que estan una mica derrotats i despistats"

Pessimista
"Ara la gent només s'alimenta de gols, ja no s'alimenta de poesia"

Catalunya
"Encara som lluny d'aconseguir el que volen aconseguir els catalans"

nir la dignitat de no agenollar-se davant la *faraona* de València. Però, d'altra banda, Pablo Iglesias mai critica els russos, els bolxevics. Mai ha criticat Fidel Castro, un home que va felicitar els soviètics quan van envair Txecoslovàquia el 1968. Ni van criticar Chávez quan va felicitar Baixar al-Assad pel seu aniversari. Això sí, el que tenen de bo els de Podem és la capacitat de diagnòstic. No obstant això, no tenen la capacitat d'organitzar una societat.

¿I qui està fent la millor diagnosi sobre el que passa a Catalunya?

Qui està demostrant aquesta capacitat és Pablo Iglesias. Carme Forcadell és massa directa, ho vol tot de seguida. En canvi, Puigdemont té un altre tarannà més intel·ligent que serà més eficaç perquè els catalans aconseguixin el que es mereixen: que es reconegui la seva personalitat, el seu idioma, la seva realitat i la seva capacitat per dirigir un país. Però, en fi, encara som lluny d'aconseguir el que volen aconseguir els catalans. El que han de fer els catalans és tenir paciència, que ja en tenen, però alhora anar treballant cap a aquest objectiu que volen aconseguir.

El concert el presenta com un recital de "cançons contra la ignomínia". Quina imatge descriu avui aquesta ignomínia?

L'abandonament de l'esperit crític. La gent omple els estadis per veure aquests milionaris de merda donant puntades de peu a una pilota. És el rostre de la indiferència, de la manca de solidaritat. Els catalans són un poble molt solidari, i tanmateix fins i tot els catalans a poc a poc van caient, com passa amb els francesos. Per a mi França és un dels països més solidaris del món, però també està caient en l'egoisme.

¿Un exemple d'ignomínia és el que està passant a Síria?

¿Has vist que el món s'indigni i s'aixequi en contra del que succeeix a Síria, del que han fet els russos a Alep? Ho han massacrat tot. El que està passant a Síria són vint mil Gernikes i ningú ha aixecat un dit. I jo tampoc, perquè he sigut un espectador; ningú ha convocat res perquè això s'aturi. El món havia de sortir al carrer com va sortir quan hi va haver la invasió de l'Iraq. S'ha perdut aquell impuls. I, bé, jo ara faré un concert, faré política cantant les millors cançons que puc cantar per alimentar d'esperit la gent.

Què és el que fa que segueixi cantant, la passió o la ràbia?

Sobretot la passió. La ràbia em fa escollir cançons com *La poesia es un arma cargada de futuro*, *A galopar*, *Me queda la palabra*. Però també m'agrada cantar *Palabras para Julia*, *Me lo decía mi abuelito*, *me lo decía mi papá*. Això m'agradaria que fes la joventut, que no fes ni puto cas a l'avi. —

24 Diciembre, 2016

l'entrevista

ESTEBAN LINÉS

El cantautor considera que les cançons no son només per divertir-se, sinó un instrument de mobilització social

PACO IBÁÑEZ CANTAUTOR

“Hem de fer sonar les alarmes perquè anem directes al precipici”

Paco Ibáñez està en perfecta bona forma, no únicament dalt de l'escenari sinó quan s'esplaia al seu domicili barceloní perquè no para d'agitar consciències i motivar posicionaments crítics. Després de l'acclamada gira de *Vivencias* i el seu repàs de la poesia espanyola al llarg dels segles, el trobador no en té prou.

Què es proposa en aquesta ocasió? Per què hauríem d'anar als seus concerts?

Els títols *En tiempos de ignominia* perquè fa anys i anys que vaig aguantant i aguantant i penso que alguna veu, algunes veus s'aixecaran o que la gent sortirà al carrer a protestar... i no; bé, sí, perquè la gent sí que surt al carrer però per agafar el taxi i anar-se'n al Camp Nou per veure el puto futbol. O sí no per anar de festa, en actitud frívola, per moure l'esquelet. És a dir, tot el més lluny possible del que podríem entendre com a ànima, sentiment o espiritualitat. Així que la idea és que els que canten, els que ofereixen cançons duradores, que s'instal·lin una vegada

per sempre dins teu i que t'acompanyin tota la vida. La cançó no és una cosa només per divertir-te.

En l'última gira, *Vivencias*, ja argumentava coses semblants. Ara es tracta d'advertir, alerta, fins aquí hem arribat, i fer sonar les alarmes socials, culturals, humanes, perquè anem directes al precipici.

Què ha passat aquest any perquè hagi fet aquest pas?

Passa que sense saber per què m'he anat aguantant i veig el que està passant a Síria, a Alep, davant

la indiferència de la gent, que omplirà, això sí, els estadis de futbol. Els importa una merda aquella tragèdia humana, que la gent es mati entre si o que els calin foc. I arriba un moment que has de dir prou!

Com espera trencar aquesta indiferència?

Aquesta situació no es pot aguantar. És que aquesta mateixa sensació ja la vam viure en la tragèdia de Srebrenica, a Bòsnia, el mateix estiu en què la gent seguia Indurain pujant el Tourmalet. És a dir, una matança bestial i tot França i Es-

panya mirant les galtes d'Indurain. Comprends? I allà vaig començar a adonar-me que hi ha coses que no es poden deixar passar. Van matar més de vuit mil persones aquella nit i la gent al seu rotllo. I va ser llavors quan em va venir la fixació en aquesta merda del futbol, aquests pallassos maleducats, analfabets, xulos milionaris que van donant puntades de peu alegrement per acontentar la gent. Aquesta indiferència, el no passa res, i arriba un moment que claves un cop de puny a la taula i decideixes que com a mínim ho

denunciaràs públicament de manera explícita: cantaré cançons que vagin formant una mica l'esperit de la gent, perquè tingui criteri.

Quines armes farà servir en aquesta croada?

Al concert, començaré amb una cançó que podríem anomenar insígnia de la indignitat que estem vivint. La cançó es diu *Vientres sentados* i aviam si la gent reacciona. Està basada en un poema de Luis Cernuda que acaba així: "Domináis a lo largo y a lo ancho de la tierra / Vosotros vientres senta-

XAVIER GÓMEZ

‘A GALOPAR’ AL PALAU

El trobador i agitador de consciències Paco Ibáñez sempre ha dit que la paraula jubiliació era incompatible amb la seva dedicació a la cantautoria. I als 82 anys encara una temporada que es preveu intensa i sobretot entregada. Començarà al Palau de la Música aquest dimecres (21h), novament sota la capa del Festival del Mil·lenni, amb una proposta batejada *A galopar*, subtítolada *En tiempos de ignominia* i que garanteix emocions esperonadores. En un espai escenificat per Frederic Amat, Ibáñez estarà acompanyat en aquesta ocasió per la guitarra de Mario Mas i el bandoneó de César Stroschio.

dos / Vientres podridos / Vientres muertos”. És una cançó que tinc fa temps i que no havia estrenat mai. Aviam si d'aquesta manera la gent pot començar a mirar-se al mirall sense sentir vergonya... Intentar almenys això, perquè jo canto cançons que estan carregades de sentiment, d'ànima de coses duradores, com *Coplas a la muerte de su padre*, que és una cançó eterna, com també ho són les de José Agustín Goytisolo, com *Palabras para Julia*. No hi faltaria *Don dinero*, *La poesía es un arma cargada de futuro*, de Celaya, i que feia temps que no cantava, i també un regalet als republicans espanyols, sense voler fer onejar la bandera republicana. És un concert dedicat a les víctimes de

**“Que ningú no em
parli malament dels
catalans pel simple
fet de ser catalans
perquè li obro el cap”**

**“Ens hem d'unir
contra els fanatismes,
també el de les motos,
el del futbol,
i el dels diners, esclar”**

les guerres, del racisme i en el cas de les dones, del masclisme. Hi ha moltes víctimes dels bèsties que ens envolten.

Què li fa més ràbia, la indiferència general o fets concrets?

Alep, abans Mossul i abans Bagdad, i les coses que t'indignen cada vegada més com el cinisme del turc Erdogan, que destrossa els kurds i ells reaccionen, no dic si bé o malament. Però que no doni lliçons de democràcia, sisplau!

La gent potser prioritza per què considera que té urgències més immediates, no?

Ah, esclar! És allò de Bertolt Brecht, que sempre se sentia alleujat perquè pensava que no li tocava mai. I espera ara, que hi ha tres potències que volen dominar el món, la Xina, Rússia i els Estats Units. Prepara't!

Li fa por?

Doncs tinc força por. Por que aquells salvatges arrassin els civilitzats europeus.

I el triomf del Brexit?

Als anglesos els desitjo el millor possible però la veritat és que no sento cap llaç amb ells; sempre han estat darrere per treure'n profit. Vés a saber de què són capaçs.

Val més una Europa unida que no esqueixada i debilitada?

Esclar, però on és l'Europa saberruda, l'Europa filosòfica? No se sap, no fa res; se li piken a sobre, com si no existís... i som 400 milions de persones.

Torno als seus futurs recitals. Té algun guió al cap?

El fil argumental és la ràbia, la protesta i dir que mori el Barça, que mori el Reial Madrid, mori el futbol i mori l'esport que no

és res més que pur negoci. I oferir a la gent també emocions, vibracions.

Vostè afirma que són cançons per reforçar la gent que se sent sola i indefensa al món.

Esclar, per dir que el que estic cantant també ho he viscut i així els hi dic a ells. Mira, per exemple, el 1938 en els bombardejos més bèsties dels feixistes, jo era a Barcelona, i recordo que amb només tres anys m'ha quedat la imatge d'aquells bombardejos. I ara veig això.

D'on se sent?

Que ningú no em parli malament dels catalans pel simple fet de ser catalans perquè li obro el cap. No ho permetré. Jo també sóc català i he arribat a la conclusió que la meua nacionalitat és el vascolecisme, vaig néixer a València i vaig passar deu anys amb les vaques a Euskadi, i el catalanofrancès, perquè vaig viure trenta anys o més a França. Tot això va formant una nacionalitat, però el nucli és aquest.

Fa un any més o menys acaben de produir-se els atemptats a París i vostè invocava la unitat contra el fanatisme. La cosa no decreix.

Es que ens hem d'unir contra els fanatismes i hi incloc el fanatisme de les motos, de la bicicleta, del futbol, l'esport en general que té les ments acaparades i el fanatisme dels diners, esclar. Això és obscenitat total, et rebel·les i tens més ganes d'agafar la guitarra i cantar-ho per veure si la gent reacciona d'una vegada.

Els refugiats...

La solució hauria estat no haver creat el problema abans. Recorda Bush, Blair i Aznar, aquell trio de la porqueria, que van ser grans responsables d'aquest horror.

Què queda de l'esperit del 15-M?

Aquella força s'ha materialitzat en un bon detergent, per netejar una mica la brutícia, i d'altra banda té una capacitat de diagnòstic bastant justa; són capaços de fer una bona foto de la realitat. Els marxista-leninistes han sabut curar una societat, o crear-la o tirar-la endavant. Però amb les seves propostes per organitzar la societat jo no vaig enlloc.

I a un nivell més local?

A Barcelona hi ha dues persones que per mi són importants, que tenen mires altes, que són Ada Colau i Carles Puigdemont. Ell té una visió ampla, alta i profunda de la situació de Catalunya, que no s'assembla gens a la de Junqueras, Tardà i aquesta gent; em reconforta pensar que el president de la Generalitat és Puigdemont i no Artur Mas. I Colau també té capacitat i visió. Per mi, Catalunya ha d'aconseguir que el repartiment sigui just, aconseguir que el català sigui el primer idioma i el segon el castellà, que és una cosa normal.

La presència de la CUP ajuda en tot aquest procés?

No em parlis de la CUP perquè dels bolxevics no en vull saber res de res. De debò.

El seu ideal seria una Catalunya independent de la resta d'Espanya?

Jo no sé si independent, però confederada sens dubte. L'important és que els catalans vegin que se'ls tracta amb justícia.

L'agenda

BARCELONA EXPOSICIÓ

'Nadal en RE!'. El Caixa-Forum ofereix la instal·lació artística, mostra de la quantitat de deixalles que es generen a la ciutat.

BARCELONA 11.00 CIÈNCIA

'Niu de Ciència'. El Museu Blau (plaça Leonardo da Vinci, 4-5) ofereix un espai perquè els més petits es relacionin amb la naturalesa i la puguin investigar.

El flamenc de Rafael Amargo

BARCELONA

19.00 FLAMENC

El Palau de la Música ofereix la gala de flamenc coreografiada pel popular ballari Rafael Amargo.

Concert de Nadal al Jamboree

BARCELONA

20.00/22.00 CONCERT

Randy Greer & Ignasi Terraza Trio oferiran nades a ritme de *swing* al club Jamboree.

BARCELONA

18.30 ARTS VISUALS

'La llum de Sant Pau'.

El Recinte de Sant Pau es vesteix de colors en commemoració del solstici d'hivern, en un espectacle de llums que es reproduirà cada mitja hora a la façana.

BARCELONA

20.30/21.30 CONCERT

'Sal y Romero'. Los Tarrantos (plaça Reial, 17)

ofereix un espectacle de música i dansa flamenca.

**PROTAGONISTAS
DEL DÍA**

**TENDENCIAS
CIENCIA
CULTURA
OCIO**

Dolores Redondo
Escritora

La ganadora del Planeta de este año acude hoy a las 19.00 horas al Centro do Viño de Monforte. Presentará la versión en gallego de la novela, que edita Xerais. Asistirá el titular de Culura de la Xunta.

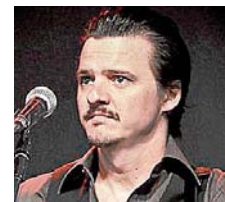
Carrie Fisher
Atriz

La actriz estadounidense Carrie Fisher, famosa por su papel de princesa Leia en *Star Wars*, sigue estable en la UCI de un hospital de Los Ángeles tras sufrir un ataque al corazón el viernes durante un vuelo.

Paco Ibáñez
Cantautor

Paco Ibáñez ofrecerá mañana un concierto en el Palau de la Música de Barcelona, en el que incluirá letras subversivas como el poema de Cernuda que anima a levantarse contra los vientres sentados.

Coque Malla
Cantante

El cantante Coque Malla ofreció ayer por la noche su primer concierto en el Barclaycard Center, en el Formato BOX, en una actuación en la que presentó su último disco, *El último hombre en la Tierra*.

27 Diciembre, 2016

Vistazo a una Barcelona singular

Un libro destaca puntos de interés arquitectónicos y culturales de la ciudad que escapan a los lugares comunes turísticos

BLANCA CIA. **Barcelona**
De interés para el barcelonés que quiere conocer más, pero también para el turista que después de pasear por los lugares comunes que aconsejan las guías turísticas—el universo gaudiniano y el modernismo de más renombre, amen del gótico, el verdadero y el fabricado a finales del siglo XIX y principios del pasado— le queda curiosidad por saber más cosas. Como, por ejemplo, que la Torre del Relloge, del Moll de Pescadors, se llamó la Torre de la Llanterna en 1772, cuando se construyó como faro del puerto de Barcelona. Y que tuvo un papel en el diseño de la trama del Eixample porque en ella se hubieran encontrado la avenida del Paral·lel y la Meridiana si se hubiesen prolongado.

El libro *Barcelona espais singulars* (Comanegra) del arquitecto Josep Maria Montaner —actualmente concejal de Vivienda del Ayuntamiento de Barcelona— y la antropóloga Isabel Aparici destaca lugares de Barcelona por su arquitectura y por su actividad que escapan a los tópicos que pesan sobre la ciudad.

Una voluntad ya manifiesta en la introducción que critica la “visión simplificada que el turista, de la mano de los touroperadores especialmente, se lleva de Barcelona y que, por desgracia, están incorporando los propios barceloneses”. El libro, profusamente ilustrado por imágenes del fotógrafo Pepe Navarro, no es un inventario de edificios, sino más bien una explicación con fotografías y los textos que las contextualizan de diferentes claves de la ciudad y de su evolu-

La placeta Milans, uno de los lugares de 'Barcelona espais singulars'. / PEPE NAVARRO

ción y, sobre todo, de la realidad y las actividades que han desarrollado sus habitantes. Quiere huir de “la ciudad bulliciosa y masificada” y busca lugares más tranquilos. Aunque no soslaya algunos de esos lugares del *top ten* turístico, como la casa Batlló o La Pedrera, aunque los aborda para explicar el paso del neoclasicismo —de los grandes palacios como el de la Llotja o los Porxos d'en Xifré— a la exuberancia del modernismo.

Con una voluntad también manifiesta de evitar poner el foco en la Barcelona “más glamurosa y burguesa” y dar espacio a la más “popular, obrera e íntima”. Como la que se puede apreciar

Un pasaje de Horta. / P. NAVARRO

en los *safarejos d'Horta*, en la calle de Aiguafreda, que tuvieron plena actividad hasta la aparición de la lavadora —mitades del siglo pasado —porque allí las mujeres se ganaban la vida lavando la ropa de decenas de familias acomodadas de Barcelona a donde “bajaban” una vez a la semana a recoger la ropa. Todavía quedan en pie algunos de aquellos pasajes formados por las casas y los lavaderos.

Desde la ciudad romana, la medieval, la transición desde el renacimien-

to —con la construcción de importantes edificios públicos e institucionales como el hospital de Sant Pau o el cementerio de Poblenou— hasta la ciudad neoclásica, la modernista, la Barcelona industrial y la actual. El libro aborda la ciudad que se explica por su cultura y por la aportación de escritores, artistas, arquitectos y diseñadores, especialmente desde finales del siglo XIX hasta la segunda República y con el periodo que se inició con la democracia. O la Barcelona que es el resultado del impacto de la evolución de la sanidad y las ciencias.

Está dividido en 12 capítulos que se adentran en esa mirada singular en los que se pueden encontrar lugares y elementos urbanos conocidos y otros no tanto. Como la placeta de Milans, que se proyectó en 1853 por el arquitecto Francesc Daniel Molina cuando se reformó el antiguo Palau Reial Menor, en el actual barrio Gótico, que tiene forma circular y cuya singularidad se descubre al mirar hacia el cielo. O el peso que tuvieron los diferentes gremios de la ciudad hace siglos como lo evidencia algunos edificios que casi milagrosamente han llegado hasta la actualidad. Como es el caso de la antigua casa del Gremi de Velers que se construyó a mediados del siglo XVIII y estuvo a punto de sucumbir a la piqueta en las obras de la apertura de Via Laietana “porque los responsables del Orfeó Català querían eliminarlo para que el Palau de la Música tuviera más visibilidad”, apunta el libro.

O de que los primeros ensayos de las viviendas del Eixample fueron las “casas de vecinos” que se construyeron a mediados del siglo XIX en medio de Ciutat Vella, exactamente detrás de la plaza de Sant Miquel, dentro de una operación que tuvo como promotor a la condesa de Sobradiel.

27 Diciembre, 2016

Los juicios por corrupción ponen a prueba la política en Cataluña

- En 2017 se celebrarán seis procesos judiciales en los que están implicados ex cargos públicos
- Los que durarán más serán los casos 'Palau' y 'Pretoria' y el que tendrá más impacto será el 9-N

GERMÁN GONZÁLEZ BARCELONA

El año próximo será una buena ocasión para confirmar o desmontar mitos que habitualmente aparecen respecto al mundo judicial. Premisas como «la Justicia lenta no es Justicia», «están condenados por la pena del telediarlo» o «la Justicia está politizada» volverán a escucharse ya que coinciden los juicios por casos que llevan años de tramitación y que afectan directamente a corrupción política. Está previsto que la Audiencia de Barcelona celebre juicios por el caso *Palau*, el caso *Adigsa*, por el desvío de dinero de la Fundación Catalunya i Territori o contra los ex responsables de la Associació Catalana de Municipis. En la Audiencia Nacional se seguirá el juicio por el caso *Pretoria* mientras a que el Tribunal Superior de Justicia de Catalunya (TSJC) juzgará la presunta desobediencia por el 9-N del ex presidente Artur Mas. Esta actividad judicial afectará directamente a la política catalana por el desgaste que sufran los partidos que hayan tenido procesados por corrupción en sus filas como por la primera cita del soberanismo con un proceso penal.

En enero, la Sección 6 de la Audiencia de Barcelona comenzará a juzgar a los ex responsables de la Fundación Catalunya i Territori, afín a Unió Democràtica de Catalunya. La Fiscalía pide para los principales acusados penas que van entre 8 y 17 años de prisión. El Ministerio Público considera que los procesados presuntamente usaron esta fundación para crear un entramado financiero integrado por una treintena de empresas de poca actividad que pertenecían al grupo empresarial IMS, que supuestamente desvió fondos de la entidad; en concreto, unos 61.500 euros, en beneficio del partido.

Mientras dure este juicio, la semana del 6 al 10 de febrero se ha fijado una de las vistas orales más mediáticas que se esperan para el año próximo. El TSJC celebrará el juicio contra el ex presidente de la Generalitat Artur Mas, la ex vicepresidenta Joana Ortega y la ex consellera Irene Rigau, por los presuntos delitos de prevaricación y desobediencia por haber organizado el proceso participativo del 9 de noviembre de 2014 pese a la suspensión que hizo el Tribunal Constitucional días antes de estas votaciones. Se enfrentan a una pena de 10 años de inhabilitación para cargo público así como a una multa. Sin duda será el juicio que más impacto tenga en la política catalana ya que por primera vez un cargo público afrontará posibles consecuencias

Félix Millet, de espaldas, conversando con Jordi Montull, en la Ciutat de la Justícia, en una imagen de 2011. CHRISTIAN MAURY

penales por tomar una decisión relacionada con el independentismo.

Marzo será el mes de inicio de los juicios con más duración y que tratarán los casos de corrupción más conocidos. Tras años de investigación, empezará en la Audiencia de Barcelona el proceso contra los ex responsables del Palau de la Música, Félix Millet y Jordi Montull, por el desvío de dinero de la institución cultural. En su mayoría, los fondos fueron para pagar gastos personales de los principales acusados aunque también se juzga si CDC se financió presuntamente de forma irregular con unos seis millones de euros a partir del cobro de comisiones a cambio de la adjudicación de obra pública. El juicio acabará en junio y se celebrará en la Ciutat de la Justícia ya que hay 16 procesados más los responsables civiles y los partícipes a título lucrativo. Todos con sus abogados.

A partir del 13 de marzo y durante seis meses, la Audiencia Nacional juzgará a 11 procesados por el caso *Pretoria*, entre los que están ex miembros del PSC, como el ex diputado

Protesta de vecinos de Santa Coloma, en 2009, por el escándalo del 'Pretoria'. d. g.

tado Luis García, o ex cargos de CDC de los gobiernos de Jordi Pujol como Macià Alavedra o Lluís Prenafeta. Se escruta el pago de comisiones a cambio de operaciones urbanísticas en municipios como Santa Coloma de Gramenet o Badalona.

Siete empresarios y ex cargos de la antigua empresa pública de vivienda Adigsa, vinculados a CDC, serán juzgados en mayo en la Audiencia de Barcelona por presuntamente cobrar comisiones, en algunos casos de hasta el 20%, por adjudicar a dedo

obras de rehabilitación de pisos de protección oficial. El fiscal pide penas entre los 18 meses a los 10 años de cárcel. En octubre, la Sección 21 de la Audiencia de Barcelona juzgará a los ex cargos de la Associació Catalana de Municipis Josep Maria Matas y Francesc Xavier Solà (CDC), por supuestamente desviar casi un millón de euros de la entidad para enriquecerse. La Fiscalía reclama cinco años y medio de prisión para cada uno por malversación de fondos públicos ya que presuntamente facturaron gastos falsos o inflados a la entidad a través de sociedades instrumentales.

Otra de las consecuencias de tanta actividad judicial el año próximo será la alta movilidad de algunos abogados de Barcelona, ya que muchos coinciden en estos procesos al defender intereses de varios clientes. La Fiscalía también deberá buscar un refuerzo para el fiscal Anticorrupción, Emilio Sánchez Ulled, ya que investigado la mayoría de los casos que se juzgarán y algunos coinciden en el apretado calendario.

25 Diciembre, 2016

Un massiu festival de jazz de Barcelona

Els concerts han rebut prop de 130.000 espectadors

Redacció
BARCELONA

Prop de 130.000 espectadors és una xifra que permet fer un bon balanç del 48è Voll-Damm Festival Internacional de Jazz de Barcelona. Una vintena d'actuacions van penjar el cartell d'entrades exhaurides i l'ocupació global ha estat altíssima, del 86%.

La cita musical de referència de la tardor barcelonina va arrencar al Parc del Centre del Poblenou

superant la convocatòria anterior del Jazz&Food, amb més de 32.000 assistents. Aquesta i la resta d'activitats gratuïtes han rebut un total de 90.000 persones, mentre que les de pagament n'han seduït 36.000.

A més dels grans èxits de figures com James Rhodes (que tornarà el 24 de febrer al Palau de la Música Catalana), Christian Scott i Robert Glasper, la programació del Harlem Jazz Club no ha fallat i segueix sent una de les favorites del públic, amb una pila de plens absoluts.

El festival ha obert la porta al retorn del festival

de flamenc De Cajón!, i l'aposta ha estat una de les claus de l'èxit d'enguany. Michel Camilo & Tomatito, Vicente Amigo i José Mercé han omplert d'entusiasme el Palau de la Música.

Un homenatge a Aretha Franklin de la mà dels Black Heritage Choir va cloure una edició que ha donat la seva medalla d'honor a Jack DeJohnette. El director del festival, Tito Ramoneda, assegura que molt aviat s'anunciaran els primers noms confirmats de la pròxima edició, la 49a, a les portes ja de la celebració del 50è aniversari. ■

James Rhodes (a la foto, el novembre al Barts), actuarà al Palau el 24 de febrer ■ L. DUASO

Barcelona força la màquina per portar turistes lluny del centre

■ Creixen les actuacions a la perifèria però la saturació d'algunes zones encara no troba solució

Descentralització difícil. Els turistes, com els de la imatge, que es fotografien davant la casa Batlló, prefereixen el centre de la ciutat

RAMON SUÑÉ
Barcelona

Els intents de l'actual govern municipal de Barcelona per reduir l'impacte del turisme de masses en alguns punts de la ciutat difícilment evitaran que més de cent milions de persones transitin per la Rambla cada any, que centenars de guiris facin cua a la parada del bus turístic de la plaça Catalunya cada dia, que la Sagrada Família continuï sent el monument més visitat d'Espanya i que alguns dels carrers de barris com el Gòtic, el Raval, la Barceloneta i zones de l'Eixample es converteixin en sorolloses passarel·les de gent procedent de tots els racons del planeta que ha triat la capital catalana com a destinació de vacances. Tot i això, en alguns barris excèntrics de la ciutat veure un turista ja ha deixat de ser una raresa. Seguint i allargant una línia que van traçar governs municipals

anterior, l'Ajuntament, d'una banda, i el consorci publicoprivat Turisme de Barcelona i la Diputació, d'altra, estan intensificant unes actuacions que, en tots els casos, van en la mateixa direcció: que el benefici del turisme arribi a llocs insospitats no fa gaire temps. De tota manera, tenint en compte el que ha passat aquest any –s'han tornat a batre tots els rècords de visitants– invertir la tendència, fins a cert punt natural, a la saturació de les destinacions imprescindibles no serà fàcil. No n'hi ha hagut prou amb mesures com la congelació de llicències d'establiments turístics, que en el millor dels casos pot tenir un efecte directe sobre l'evolució de les polítiques d'habitatge,

per exemple, però que difícilment en tindrà cap sobre les xifres (partint de registres reals o estimacions) de turistes de la ciutat i sobre l'impacte a peu de carrer. La gestió dels ingressos que

Barcelona rep de la recaptació de l'impost de la Generalitat sobre estades en establiments turístics és, a més d'un mecanisme de compensació per als barris més saturats per aquesta activitat, un ins-

trument de descentralització. "Volem que hi hagi un retorn social de la taxa perquè millora l'espai públic en zones de gran afluència, però també ajuda a posar en relleu i difondre altres espais de la ciutat, a descentralitzar el turisme a Barcelona", explica el regidor de Turisme, Agustí Colom. "Les xifres d'afluència turística –afegeix Colom– mostren la gran

MOTOR DESCENTRALITZADOR
Els diners de l'impost d'estades turístiques serveixen per reforçar aquesta aposta

COMPENSACIONS ALS BARRIS
Aquest any s'han aprovat més de 50 actuacions finançades amb aquest tribut

capacitat d'atracció de la ciutat, però també revelen la dimensió de l'impacte del turisme sobre el territori i les possibles tensions amb els veïns i veïnes que habiten a les zones de més afluència. L'objectiu és limitar l'impacte negatiu, governar el turisme, que és un gran actiu per a Barcelona, i alinear-lo amb els interessos de la ciutat, fent-lo sostenible".

Amb els diners procedents de l'impost turístic, l'Ajuntament ha posat en marxa, o ho farà ben aviat, més de 50 projectes diferents, que sumen un pressupost de més de 3,4 milions d'euros. Cal sumar-hi 1,76 milions més repartits en vuit projectes a partir d'un acord d'assignació extraordinària de fons pactat per la Generalitat i el Consistori de Barcelona, així com les dues iniciatives aprovades molt recentment per destinar també una part dels recursos obtinguts per la via tributària a finançar iniciatives culturals, com la programació d'espectacles al teatre Grec de Montjuïc el mes d'agost i la restauració del monestir de Pedralbes.

En definitiva, es pot afirmar que, amb l'impost turístic, s'han finançat al llarg d'aquest any projectes fins a cert punt descentra-

Un 2016 espectacular

■ Barcelona tancarà aquesta setmana el que serà el seu vuitè any consecutiu de rècord turístic. Els onze primers mesos del 2016 els establiments hotelers de la ciutat ja havien acollit gairebé set milions de viatgers, que sumen 18,2 milions de pernoctacions, segons l'Enquesta d'Ocupació Hotelera. A falta de les dades del desembre, aquest exercici registrarà amb tota seguretat una xifra de clients als hotels entorn dels 7,5 milions i una

mica més de 19 milions de pernoctacions. El novembre no ha estat l'excepció en un any espectacular en tots els sentits: un increment general del 6% en el nombre de turistes respecte del mateix període del 2015. Crida molt l'atenció el comportament dels clients espanyols. Aquest novembre la pujada del turisme domèstic va ser del 18%. Es confirma així la recuperació del mercat espanyol, que s'ha accentuat el 2016.

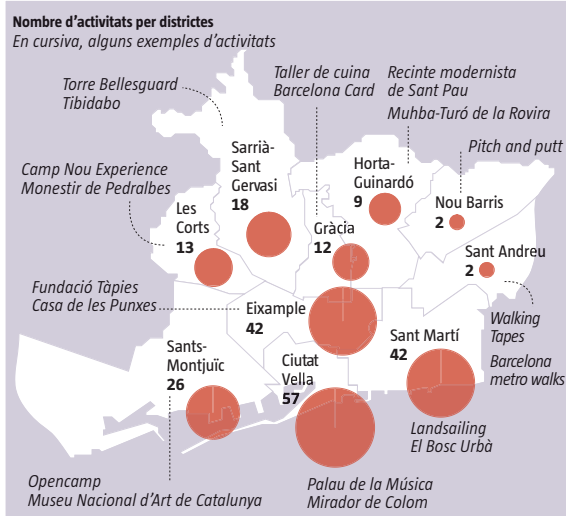
CONTINUA A LA PÀGINA SEGÜENT >>

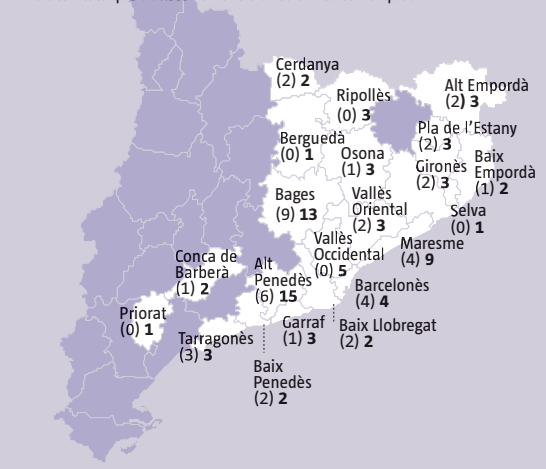
ELS INTENTS PER DESCENTRALITZAR UNA ACTIVITAT ECONÒMICA VITAL

Dos milions de l'impost van a parar a barris poc turístics

L'OFERTA DE TURISME DE BARCELONA DINS I FORA DE LA CIUTAT

Nombre d'activitats per comarca 2016. Entre parèntesis, xifres del 2014
Hi ha activitats que transcorren entre dues o més comarques

FONT: Barcelona Turisme

LA VANGUARDIA

»» VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

litzadors d'aquesta activitat valorats en més de dos milions d'euros. En el còmput figuren actuacions de força envergadura, com la rehabilitació de la casa de l'Aigua, a Trinitat Nova (185.000 euros), el pla d'ordenació turística del turó de la Rovira (109.200 euros) i la campanya de comunicació i promoció turística dels barris de Barcelona (300.000 euros), i altres de pressupost molt més modest, com el projecte de visites guiades per Sants, Hostafrancs i la Bordeta (2.973 euros), la millora de l'accessibilitat al refugi antiari de la plaça del Diamant, a Gràcia (9.934,10 euros), i l'exposició de les restes arqueològiques trobades a la Sagrera (18.150), per citar només uns quants exemples.

Una altra línia d'actuació en la via de la descentralització és la que du a terme Turisme de Barcelona. El consorci promou i comercialitza cada vegada més productes en districtes de la ciutat que fins ara havien quedat al mar-

ge del fenomen turístic, però sobretot, en col·laboració amb la Diputació, prova d'aprofitar la potència de la marca Barcelona en benefici de la resta d'una província que té atractius tan diversos com les muntanyes de Montserrat i el Montseny, l'enoturisme del Penedès, el valor patrimonial històric i arquitectònic de les antigues colònies industrials i les platges del Maresme i el Garraf.

Al municipi de Barcelona, sota el paraigua del consorci, que dirigeix l'ex-tinent d'alcalde socialista i exconseller de la Generalitat Jordi William Carnes, hi ha una oferta de 179 propostes. És cert que més de la meitat es localitzen als dos districtes turístics per excel·lència, Ciutat Vella i l'Eixample, però també que la programació ja arriba als deu districtes de Barcelona.

Tot i això, una de les principals apostes estratègiques de Turisme de Barcelona, cosa que explica la seva aliança amb la Diputació els últims tres anys, és la promoció d'atractius que transcendeixen les fronteres del municipi i de l'àrea metropolitana. En certa manera es tracta d'invertir una tendència que està en l'origen d'alguns dels mals de massificació que afligeixen el turisme barcelo-

A la caça del visitant repetidor

■ Una de les raons que fan que els responsables de les polítiques turístiques que aspiren a una descentralització més gran d'aquesta activitat siguin optimistes és el fet que molts turistes que arriben per primera vegada la capital catalana decideixen tornar-hi almenys un altre cop. Una enquesta recent assenyalava que més de la meitat (el 51,9%) dels turistes que rep Barcelona ja havien

estat almenys una vegada a la ciutat. Això obre un gran ventall d'oportunitats als punts d'atracció disseminats pel territori (els barris més allunyats del centre i altres destinacions de fora del municipi) que solen quedar exclosos de la primera visita. No és estrany que la Diputació de Barcelona hagi reforçat la seva aliança amb el consorci Turisme de Barcelona per apostar pel

segell Barcelona És Molt Més. En aquest programa, creat el 2014, ja participen prop de mig miler de membres. La corporació provincial hi dedica una partida d'1,2 milions d'euros i, addicionalment, aporta 320.000 euros a Turisme de Barcelona per a accions promocionals conjuntes. Per als municipis de l'entorn associarse a la marca turística Barcelona és una bona inversió.

ní. Se sap que la saturació d'alguns barris de la ciutat és conseqüència no només de la gran presència de visitants que s'allotgen a la mateixa ciutat, sinó també dels anomenats *excursionistes*, turistes d'un dia o d'unes hores que no poden prescindir de la visita contra rel·lotge a tres, quatre, en el millor dels casos, cinc punts d'interès de la capital catalana. El programa *Barcelona és molt més* viatja en el sentit oposat, de la capital cap al seu entorn (fins i tot fora de la província), amb propostes tan diverses com una sortida en globus per la comarca d'Osona, ofertes d'enoturisme al Penedès i el Priorat i termalisme a Caldes d'Estrac.

DISTRIBUCIÓ TERRITORIAL

Les activitats de Turisme de Barcelona es reparteixen pels deu districtes

A MENYS D'UNA HORA I MITJA

La Diputació veu en la potència de la marca de la ciutat l'oportunitat per a l'entorn

El president de Turisme de Barcelona, Joan Gaspart, explica que el consorci està treballant en "la descentralització i la desconcentració" a partir d'aquesta col·laboració amb la Diputació. "En aquest moment el 25% de la nostra oferta és de productes a les comarques. Si sumem aquest objectiu a l'elevat grau de repetició dels turistes a la ciutat (més de la meitat tornen per segona, tercera i quarta vegada), és fàcil imaginar que aquesta estratègia continuarà avançant, i, de fet, ens hem marcat per al 2017 superar aquest 25% àmpliament". De la mateixa manera, Miquel Forns, diputat de Turisme de la Diputació de Barcelona, diu que, des d'aquesta institució, "entenem que el potencial enorme que té la marca Barcelona pot ser molt beneficiós per al territori, que a la vegada pot aportar actius com la muntanya, el Pirineu i l'enoturisme a una gran diversitat de mercats".

"El nostre objectiu -afegeix el diputat- és promocionar tots els actius turístics del territori col·laborant amb Barcelona com a marca reconeguda globalment per captar turisme internacional. Entre tots hem de ser capaços d'explicar que el més allunyat de Barcelona només és a una hora i mitja".

L'AGENDA

La gran cita del vals

BARCELONA Redacció

La Strauss Festival Orchestra torna al Palau de la Música el dia de Nadal amb *El gran concert d'any nou*, un espectacle que acumula 27 anys d'èxits internacionals i 5 milions d'espectadors. Aquesta producció ha recorregut algunes de les sales més importants d'Europa com el Musikverein de Viena o la Philharmonie de Berlín. El programa està inspirat en la tradicional cita musical que se celebra cada any a Viena i que inclou alguns grans títols de Strauss com: *Festa de les flors*, *El vals de l'emperador* o, com no podia ser de cap altra manera, *El Danubi blau*. L'obra podrà veure's fins al pròxim 22 de gener.●

GRAN CONCERT D'ANY NOU
PALAU DE LA MÚSICA
20 HORES

L'espectacle acumula més de 27 anys d'èxits i més de 5 milions d'espectadors

25 de desembre

BARCELONA CIUTAT

Jazz. Concert a càrrec de Saphie Wells, veu, i The Swing Cats (Joan Subirats, saxo; Marc Masagué, guitarra, i Alejandro García Granados, contrabaix). 15 euros.
Jamboree. Plaça Reial, 17 (20 i 22 h).

CAMBRILS (Baix Camp)

Arsènic i puntes de coixí. Representació d'aquesta obra de Joseph Kesseling. 8 euros.
Teatre del Casal Parroquial. Plaça de l'Església de Sant Pere, s/n (22 h).

MANRESA (Bages)

Concert de Nadal. Concert benèfic destinat a fins solidaris amb la col·laboració de diversos rapsodes, la Coral Font del Fil i el Grup Escènic Nostra Llar.
Parc de la Sèquia. Carretera de Santpedor (19 hores).

SANT CUGAT DEL VALLÈS (V. Occ.)

Pedra i Sang. Tragicomèdia musical sobre l'assassinat de l'abat Biure el 1350, a càrrec de la companyia Tetratèatre. Text de Josep M. Jaumà, música de Joan Alavedra i direcció a càrrec de Dolors Vilarsau. Més de 30 actors i cantants. Apta per a tots els públics.

15 euros.

Sala Capitular del Claustre del Reial Monestir de Sant Cugat. Plaça de l'Om 1 (diumenge i dilluns 20 hores).

26 de desembre

BARCELONA CIUTAT

Nadales amb molt de ritme. Concert de carilló a càrrec d'Anna Maria Reverté. Gratuït.
Carilló del Palau de la Generalitat. Plaça Sant Jaume (12 hores).

Projecte PP. Espectacle de clown i música a càrrec de Tortell Poltrona & Albert Pla.
L'Auditori. Lepant, 150. Fins al 8 de gener (18 hores). De 15 a 22 euros.
www.auditori.cat

Concert de Sant Esteve. Els cors de l'Escola Coral de l'Orfeó Català interpreten aquest tradicional concert, enguany dedicat al 125è aniversari de l'Orfeó Català.
Palau de la Música (19 hores). De 25 a 60 euros.

Blues, rythmn-blues. Concert a càrrec de Big Mama Montse, guitarra i veu, i Tota, harmòniques i cors. 8 euros.
Harlem Jazz Club. Comtessa de Sobradia, 8 (22.30 hores).

25 Diciembre, 2016

L'agenda judicial

La data del 6 de febrer establerta per al judici a Artur Mas, Joana Ortega i Irene Rigau pel 9-N ha sorprès el PDECat i els mateixos afectats. L'ex-president de la Generalitat, per exemple, esperava que es fixés judici la tardor que ve, ja que a la primera meitat del 2017 el tribunal té pen-

dent el judici pel cas Palau de la Música, que també afecta Convergència. Mas considera que el judici en contra seu i altres causes com l'oberta contra Carme Forcadell poden revitalitzar la mobilització de l'independentisme, per la qual cosa estimava que convenia que coincidís amb els prolegòmens del referèndum del 2017.

P

TRIVIAL 2016

OLÍTICA CATALANA

Continuó el pulso del Govern por la celebración del referéndum sobre la independencia, Junts pel Sí i la CUP han tenido sus más y sus menos, y Carme Forcadell declaró ante TSJC por gentileza del Constitucional.

HISTORIA INTERMINABLE

A vueltas con el 'procés'

1 ¿Qué fuerza política ha ganado en Catalunya las dos elecciones generales celebradas en el último año?

- A. ERC.
- B. En Comú Podem.
- C. CDC.
- D. PSOE.

2 ¿Para qué fecha del 2017 ha anunciado el 'president' Puigdemont un referéndum sobre la independencia?

- A. Mediados de junio.
- B. Finales de julio.
- C. Como muy tarde a finales de septiembre.
- D. A finales de año.

3 ¿Cuál fue el lema de la manifestación independentista de la Diada del pasado septiembre?

- A. Ja era hora.
- B. A Punt.
- C. Via Lliure.
- D. Desconectem.

4 ¿Por qué porcentaje de votos se impuso Miquel Iceta a Núria Parlon en las primarias del PSC?

- A. 54,14% frente a 45,86%.
- B. 60,37% frente a 39,63%.
- C. 50,45% frente a 49,55%.
- D. 65,35% frente a 34,65%.

5 ¿Con qué nombre se conoce la supuesta conspiración de jueces y policías contra el proceso soberanista catalán?

- A. Fernándezgate.
- B. Operación Cataluña.
- C. Operación Diálogo.
- D. Catleaks.

6 ¿Qué caso ha quedado fijado para juicio en marzo del año que viene?

- A. Caso Millet.
- B. Caso 3%.
- C. Caso Pretoria.
- D. Caso Pujol.

LA DIADA El Once de Setembre fue menos espectacular pero igual de firme.

CARME FORCADELL La presidenta del Parlament, en los tribunales.

7 ¿Qué dos nombres rechazó la militancia de Convergència (ahora PDECat) para el nuevo partido?

- A. Més Catalunya y Catalans Convergents.
- B. Partit Nacionalista Català y Nova Convergència.
- C. Junts per Catalunya y Convergència Unida de Catalunya.
- D. Democràcia i Llibertat y Partit Independentista de Catalunya.

8 ¿Cómo rebautizó Raül Romeva la Conselleria d'Afers Exteriors después de que el TC vetara ese nombre?

- A. Conselleria d'Afers i de Relacions Exteriors.
- B. Conselleria d'Afers i Relacions Institucionals i Exteriors i Transparencia.
- C. Conselleria de Relacions Internacionals.
- D. Conselleria d'Internacionalització del Procés.

9 ¿En cuál de estas votaciones del Parlament el PDECat y ERC votaron por separado?

- A. La moción de confianza de Carles Puigdemont.
- B. Para exigir que se retirara el monumento franquista de Tortosa.
- C. Para exigir que el Govern ejerza de acusación en el 'caso Maristas'.
- D. Para pedir un impuesto a las grandes fortunas.

10 ¿Por qué motivo está imputada la presidenta del Parlament, Carme Forcadell?

- A. Por desobedecer al TC y permitir que se votaran sobre la comisión del 'procés'.
- B. Por votar el 9-N.
- C. Por reclamar la independencia de Catalunya desde su cargo.
- D. Por participar en la manifestación de la Diada siendo presidenta del Parlament.

TRIVIAL 2016

CULTURA Ha habido controversias (Sijena, los acentos diacríticos del catalán...), homenajes y, otro año, colas en el Museo del Prado.

ANIVERSARIOS, PREMIOS Y POLÉMICAS

El año de **Llull** y Ramon Casas

ALBERT BERTRAN

LAS PINTURAS DE SIJENA La polémica por la titularidad de las obras ha arreciado este 2016.

RAMON LLULL Distintas iniciativas han recordado al sabio.

DIADA DE SANT JORDI La fiesta del libro gana fieles año tras año.

ALBERT BERTRAN

1 ¿A qué pintor estuvo dedicada la exposición que logró batir el récord de visitas en toda la historia del Museo del Prado?

- A. El Bosco.
- B. Velázquez.
- C. Caravaggio.
- D. Ramon Casas.

2 ¿Qué popular dibujante de cómics ha celebrado este año su 80º aniversario?

- A. Manuel Vázquez.
- B. Francisco Ibáñez.
- C. Carlos Giménez.
- D. Óscar Nebreda.

3 'Carmela', la escultura donada por Jaume Plensa a Barcelona, se levanta frente a...

- A. El Liceu.
- B. El TNC.
- C. El Palau de la Música.
- D. El Auditori.

4 El libro más vendido por Sant Jordi fue...

- A. 'Los besos en el pan'.
- B. 'La chica del tren'.
- C. 'La filla del capità groc'.
- D. 'Res no és perfecte a Hawaii'.

5 Aragón reclama las obras del monasterio de Sijena, saqueado por el comité revolucionario local...

- A. Tras la desamortización.
- B. En verano de 1936.
- C. Durante la semana trágica.
- D. En la guerra contra Napoleón.

6 La revisión de la ortografía del catalán por parte del IEC ha conservado 15 diacríticos. ¿Cuál es el 'indultado'?

- A. Déu.
- B. Adéu.
- C. Vénen.
- D. Mòlt.

7 Un mural de Ramon Casas, de quien se ha celebrado el 150 aniversario, muestra a dos ciclistas en un tándem, el primero de los cuales...

- A. Toma té mientras pedalea.
- B. Fuma un puro encajado en una pipa.
- C. Lleva flores en el pelo.
- D. Toca el timbre.

8 El ganador del Premio Cervantes es autor, entre otras novelas, de...

- A. 'Virgilio o el debate'.
- B. 'Apuleyo o la caravana electoral'.
- C. 'Ovidio o la segunda vuelta'.
- D. 'Horacio o las elecciones primarias'.

9 Catalunya ha dedicado el año 2016 a Ramon Llull, conocido como...

- A. El filósofo alucinado.
- B. El doctor iluminado.
- C. El sabio despistado.
- D. El alquimista ilustrado.

10 ¿Quién ha sido el ganador este año del premio Planeta?

- A. Eduardo Mendoza.
- B. Ángeles Caso.
- C. Dolores Redondo.
- D. Sara Mesa.

26 Diciembre, 2016

El año del guitarrista

Flamenco. El artista de Guadalcanal ha regresado al éxito. Presentará nuevo disco en febrero y ha triunfado en Nueva York, San Francisco, Barcelona, Madrid y en la Bial

Manuel Bobórzquez
SEVILLA

►No ha resultado fácil elegir al personaje flamenco del año, porque 2016 ha sido un año de artistas que han destacado mucho y que han tenido eso, su año. Manuel Gerena, por sus reconocimientos; el también cantaor chichanero Antonio Reyes, por su despegue definitivo y su consagración como una de las nuevas figuras; el jerezano Jesús Méndez, por el mismo motivo, como Pedro el Granaino o la cantaora aloreña Antonia Contreras, quien tras conseguir la Lámpara Minera de La Unión, su nombre cotiza al alza; el gaditano David Palomar, reconocido este año como la nueva figura del cante de Cádiz; Rancapino Chico, otra de las grandes sensaciones, o la bailaora malagueña Rocío Molina, una de las triunfadoras indiscutibles de la pasada Bial de Sevilla, con un espectáculo en el que estuvo cuatro horas bailando y, según los presentes, embelesando.

Sin embargo, según mi criterio, el artista flamenco del año ha sido el guitarrista sevillano Vicente Amigo. Digo sevillano, arriesgándome a un tirón de orejas de los cordobeses, porque nació en el pueblo sevillano de Guadalcanal (1967), aunque se fuera pronto a Córdoba y a todos los efectos sea un guitarrista cordobés. Protagonista del año por diversas razones, siendo la principal, que ha regresado al éxito tras algún tiempo lejos de la actualidad, un paréntesis tan pronunciado que preocupó mucho a sus seguidores, miles en todo el mundo. Y es que el genio no es de los que se dejan ver a diario por teatros o fiestas flamencas, sino solo cuando algo le apetece mucho, la actuación de algún compañero al que admira en algún teatro de Córdoba o una buena reunión íntima entre amigos.

Vicente Amigo fue una revolución cuando apareció en el flamenco y sería imposible repasar aquí sus éxitos discográficos, tanto los de sus propios discos como los de cantaores que lo eligieron para triunfar en este campo, dada su capacidad para crear música prodigiosa. Si hay hoy dos

o tres grandes compositores flamencos en la guitarra, uno de ellos es Vicente, que es un verdadero creador, y los creadores necesitan aislarse a veces, quedarse al margen de los actos sociales y centrarse en la creación. Cómo si no iba a tener ya la obra musical que tiene, siendo aún un músico tan joven, cercano al medio siglo de vida.

Como presentará nuevo disco en febrero, puede parecer que ha estado todo el año dedicado solo a eso, pero lo cierto es que ha trabajado mucho tanto en América como en Europa. En marzo ofreció un concierto en el mítico Carnegie Hall de Nueva York, donde actuaba por primera vez, y fue no solo uno de sus grandes éxitos de este año, sino de toda su carrera. Él mismo contó en esa fecha la emoción que le produjo cómo fue recibido, con el público puesto en pie, y que eso te ocurra en el templo de la música popular es algo de una gran importancia. Como anécdota de aquella ya histórica noche, contó que Pat Metheny entró en su camerino a felicitarlo y a decirle que había «sonado muy bien». Y recordó que en el emblemático teatro de Manhattan actuaron, entre otros dioses de la música, Paco de Lucía y Enrique Morente, dos de sus grandes ídolos.

Además de sus conciertos en América, con otra gran noche en San Francisco, ha actuado en Londres, en el Palau de la Música de Barcelona, en la Suma Flamenca de Madrid y en la Bial de Sevilla, por destacar las más principales actuaciones. ¿De dónde ha sacado tiempo, entonces, para acabar su nuevo disco? Centrándose solo en el trabajo y renunciando a los demás placeres de la

vida, porque para este artista, el trabajo es un placer.

Llamado el Rey Midas del flamenco, porque todo lo que toca lo convierte en oro, parece increíble que no haya bajado el listón y que haga tantas cosas a la vez, con una capacidad de trabajo poco común en este arte. Quizás no haya sido este año el de más actividad sobre los escenarios, pero ha conseguido acabar su nuevo trabajo discográfico, *Memoria de los sentidos*, que estará en el mercado en febrero y del que ya nos dio un adelanto en la pasada Bial de Flamenco, siendo el triunfador del festival sevillano, al que llevaba una década sin venir.

En esta nueva obra, Vicente regresa un poco a sus comienzos, a un flamenco más clásico, aunque sin dejar de abrir nuevos caminos, que es lo que se espera de un fenómeno de la guitarra, sobre todo los jóvenes guitarristas, quienes, como ocurría con cada disco de Paco de Lucía, esperan que les adelante el futuro y que les abra la mente. Y eso es algo que el guitarrista y compositor de Guadalcanal ha venido haciendo desde su primer disco en solitario, *De mi corazón al aire* (1991), con solo 24 años de edad. En *Memoria de los sentidos*, contará con las colaboraciones de Farruquito, Arcángel, Miguel Poveda, Pedro el Granaino, Rafael de Utrera y Pepe de Pura, entre otros artistas.

Por todo esto, que no es poco, Vicente Amigo ha sido el personaje flamenco del año, quizá sin pretenderlo. Vino a la Bial después de una década sin pisar ninguno de sus escenarios y nos ofreció simplemente el mejor concierto dado en Sevilla en toda su carrera, con el Maestranza lleno y un público entregado a su genialidad. Para muchos es el heredero de Paco de Lucía, lo cual es una soberana estupidez, porque Vicente tiene su propio discurso musical y en tres décadas de carrera ha logrado crear una obra que aunque se quedara ahí, en lo que tiene hecho hasta ahora, le bastaría para quedar en la historia.

Él mismo ha declarado alguna vez que a Paco hay que verlo como un maestro del que todos han aprendido, pero al que hay que tener siempre como un estímulo para hacer cosas nuevas, cada uno con su sello y sus aportaciones, a ser posible. Ese, suele decir el recientemente galardonado con el Premio al Mérito de las Bellas Artes, es el mejor homenaje que se le puede hacer al genio de Algeciras. Encima, es un artista con la cabeza bien amueblada. ■

25 Diciembre, 2016

Rosa Badia, retratada frente al teatro Tívoli. / JOAN SÁNCHEZ

ROSA BADIA Locutora de radio

“Lo que la gente quiere revela lo que es”

JACINTO ANTÓN, **Barcelona**
Quiero todo esto. Así empezó la aventura. El famoso poema de José Agustín Goytisolo que expresa entre entrañable e irónico, emotivo y divertido, reivindicativo y gamberro, 79 muy variados y hasta pintorescos deseos (“quiero amor”, “quiero comer Potitos Bledine”, “quiero que me devuelvan la gabardina que me quitaron el 17 de noviembre de 1949 en el cine Carretas”) ha dado pie a una de las más simpáticas y hermosas experiencias radiofónicas de los últimos tiempos.

La historia arranca en 2009

cuando la locutora de la SER Cataluña Roser Badia decide incorporar a su programa *Tot és comèdia* una sección semanal en la que personajes populares, fundamentalmente de la cultura, recreen el *Quiero todo esto* con sus propios deseos, sus versiones personales del poema. Siete años y más de dos centenares de *peticionarios* después, Badia ha seleccionado las listas de deseos de 78 de los participantes (más la suya propia) y publicado con ellas un libro que incluye el poema original (en total 80). *Vull tot això* (Angle Editorial) es un libro solidario cuyos

beneficios se dedican a la popular campaña de Ràdio Barcelona *Cap nen sense joguina*, que cumple 50 años.

“El libro recoge una parte de las listas de anhelos y esperanzas, y también deseos casi inconfesables que la gente que ha pasado por el programa tuvo la generosidad de explicarnos”, señala Rosa Badia tomando un café en, inevitablemente, el Bracafé de la calle de Casp, el café de la radio. “No cabían todos los que participaron, y la selección ha sido muy difícil”, continúa, bajando la mirada. Así es, yo mismo me he caído

Quiero que destierren a Aznar

Dentro de la inmensa diversidad, de Sisa a Enrique Vila-Matas, de Guillemina Motta a Jorge Wagensberg —que prefirió la fórmula “no quiero”—, de Enric Majó a sor Lucía Caram, hay temas que se repiten. “La religión y la Iglesia salen mal paradas, y los políticos también. Es divertido ver cuántos deseos hay relacionados con la frustración de aprender idiomas. El poema de Núria Espert es especial porque lo hizo para el 90 aniversario de Radio Barcelona y lo declamó en el Palau de la Música: ‘Quiero que Putin participe en *Mira quien baila*’”.

Ahí van algunos deseos notables: “Quiero que destierren a José María Aznar” (Alicia Giménez Bartlett), “Quiero que follar sea más fácil” (Carles Flavià), “Quiero que todo esto se arregle, si puede ser” (Romeu), “Quiero que los jugadores del Madrid bailen sardanas al celebrar un gol” (Eduard Estivill), “No vui intentar mai més llegir *Ulisses de Joyce*” (Guillemina Motta), “Quiero poner la radio y aprender” (Javier del Pino).

del libro y mira que tenía deseos buenos (“quiero ser el último mohicano, quiero que vuelvan los caballitos de Gala Placidia, quiero escribir los versos más tristes esta noche”). “Era imposible que entraran todos, muchos amigos se han quedado fuera”. ¿Y hay gente que los ha querido cambiar, los deseos? “Pues no, alguno los ha revisado y ha habido algún caso que no ha querido aparecer en el libro, un escritor muy exigente que no revelaré pero que consideraba que no era lo mismo recitar por la radio que ponerlo por escrito. Lo entiendo. En realidad lo

que más me sorprende y admira es que tanta gente haya dicho que sí. En la historia de esta iniciativa ha habido quien no se ha atrevido a hacer su poema, quien lo ha escrito en una sentada y quien todavía lo está escribiendo”.

Entre los que salen, Imma Colomer, Isona Passola, Jaume Figueres, Jordi Èvole, Lluís Pasqual, Maruja Torres, Rosa Regàs, Màrius Serra, Joan Font, o Vicky Peña.

¿De dónde salió la idea? “Te va a gustar. Estábamos en Santander tomando un café con Constantino Romero y Mario Gas, que daba un curso de verano en la UIMP. Alguien trajo el libro y Mario (que precisamente es de los que aún no ha escrito el suyo) leyó en voz alta el poema, con esa voz increíble que tiene. Quedamos fascinados con el poema. Me pareció que se podría hacer una buena sección de radio pidiéndole a gente que lo recreara; la siguiente temporada ya empecé”. Solicitarle a Badia que mencione un deseo de alguien que le guste especialmente es una faena. Pero responde emocionada: “Te dire uno, el de Constantino: ‘Quiero ser niño alguna vez’”. Romero es de los de la lista que han fallecido, como Jordi Dauder, Muriel Casals o Ana Maria Moix, que escribió, “quiero no tener que ir nunca más a ningún entierro” y “quiero no morir, pero si es inevitable, como les ha ocurrido a muchos, que me dé tiempo a escribirlo”.

“Hay frases demoledoras, maravillosas, tristesísimas, ingeniosas, desvergonzadas y divertidísimas”, apunta Badia. “Lo que la gente quiere revela en realidad lo que es. Entre desahogos, reflexiones y bromas aparece lo que son y lo que quieren ser. El poema te permite conocer más a una persona en dos minutos que a través de una entrevista de media hora. ¡Cuántas cosas dicen ahí de sí mismos! La gracia del asunto y la pauta ya está en el original, ese juego entre cosas serias y *boutades*, entre trascendencia e ironía”.

¿Y cuántos se habrán cumplido? “No lo sabemos, algunos son realmente difíciles!”.

25 Diciembre, 2016

La corrupción de CiU y el desafío soberanista van al banquillo en 2017

JESÚS GARCÍA, **Barcelona**
La investigación de los casos de corrupción es lenta y compleja. Tarde o temprano, sin embargo, llega el momento del juicio. Y ese momento es 2017: durante la primera mitad del próximo año van a juzgarse algunos de los

grandes casos de corrupción que han azotado a Convergència y a Unió. La presunta financiación irregular de los dos partidos que integraban la extinta federación de CiU va a examinarse en los casos *Palau* y *Catalunya i Territori*. Con más celeridad se han instruido las causas

derivadas del desafío soberanista: el expresidente Artur Mas se sentará en el banquillo en febrero, y es muy probable que el juicio contra la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, también por desobediencia, se fije para la primera parte del año.

El caso *Palau* se empieza a juzgar en marzo. Tiene dos patas. Una, el expolio de fondos (parcialmente reconocido) por el expresidente del Palau de la Música, Fèlix Millet, y su mano derecha, Jordi Montull. Y dos, la presunta financiación irregular de Convergència Democràtica de Catalunya (CDC) a través de la entidad musical.

La investigación ha acreditado que el partido recibió 6,6 millones de Ferrovial a cambio de adjudicarle grandes obras públicas como la Ciudad de la Justicia o la línea 9 del metro. La constructora camuflaba los pagos al partido como donaciones al Palau; a cambio de participar en la trama, Millet y Montull se llevaban una comisión. Daniel Osácar, extesorero del partido, afronta una petición de siete años y medio de cárcel.

Las adjudicaciones del caso *Palau* se remontan a la última etapa (1999-2003) de Jordi Pujol como *president*. A esa misma época histórica responde el caso *Adigsa*. Si la instrucción del escándalo del Palau se prolongó siete años, la de *Adigsa* —la empresa pública que gestionaba viviendas sociales— se lleva la palma: nueve años. Y además, ha perdido piezas por el camino. El expresidente de *Adigsa*, el convergente Ferran Falcó, fue exculpado del cobro de comisiones.

Objetivo: el 3%

El juicio por el caso *Adigsa* se celebrará en mayo y sentará en el banquillo a siete personas, incluidos excargos de la empresa pública. Uno de ellos, Josep Maria Penín, entregaba los proyectos de rehabilitación de viviendas a constructoras de su confianza sin que tuvieran que someterse a concurso público. A cambio, percibía una comisión. La investigación no ha colmado las expectativas de la Fiscalía cuando presentó la querrela en 2005: destapar el llamado 3%, o sea la práctica generalizada de pagar *mordidas* a la Generalitat a cambio de obra pública.

Unió Democràtica de Catalunya (UDC) estrenará el agitado 2017 judicial con la vista oral contra los antiguos responsables de Catalunya i Territori, la que fue su fundación afín. La Fiscalía les acusa de vaciar los fondos de la entidad y concluye que Unió se benefició con ese desfaldo. La fundación eximió al partido de pagar el alquiler de locales y, después, se los vendió "a un precio inferior al de mercado", según el fiscal, que pedía cárcel para el gerente del partido, Josep Maria Núñez, ya fallecido. En 2013, Unió se convirtió en el primer partido político español que admitió haberse financiado de forma irregular —a

El expresidente del Palau de la Música, Fèlix Millet, a su llegada al Palacio de Justicia. / ALBERT GARCÍA

El expresidente Artur Mas, en su declaración por el 9-N. / G. BATTISTA

través de subvenciones de la UE para formación de parados— en el llamado caso *Palleros*.

En octubre se celebra, además, el juicio por el saqueo de la Asociación Catalana de Municipios (ACM), el ente municipalista ligado a CiU. La Fiscalía pide cinco años y medio de cárcel para el exsecretario general de la entidad, Josep Maria Matas, y el exjefe de los servicios jurídicos, Xavier Solà, por embolsarse un millón de euros con facturas y trabajos ficticios. Entre 1999 y 2011, Matas —exdiputado de CiU— y Solà —ex número dos de Cultura en el primer gobierno de Artur Mas— desviaron los fondos, presuntamente, para comprarse coches y casas de lujo.

En paralelo a las causas contra la corrupción, llegarán a juicio los procesos derivados del desafío soberanista, que se han instruido de forma mucho más veloz. Mas

Las causas que se juzgarán en 2017

Enero: financiación de Unió

La fiscalía cree que Unió Democràtica se benefició del desvío de fondos de su fundación afín, Catalunya i Territori.

Febrero: Artur Mas El expresidente de la Generalitat afronta el juicio por desobediencia y prevaricación al organizar la consulta del 9-N.

Marzo: caso Palau Tras siete años de instrucción, llega a juicio el expolio del Palau y la presunta financiación irregular de Convergència (6,6 millones).

Mayo: caso Adigsa El primer caso que destapó el 3% —el presunto pago de comisiones a cambio de adjudicaciones— llega a juicio desinflado tras una instrucción de nueve años.

Octubre: caso ACM El expolio de la Asociación Catalana de Municipios a manos de quienes fueron sus máximos dirigentes, ambos ligados a Convergència.

afronta una petición de diez años de inhabilitación por organizar la consulta independentista del 9 de noviembre de 2014 pese al veto del Tribunal Constitucional. Aún más rápido puede ser el proceso contra Forcadell: aunque no hay fecha de juicio, la instrucción está casi acabada. La presunta desobediencia, también al Constitucional, se remonta a una votación sobre el proceso soberanista del pasado 27 de julio de 2016.

guia d'exposicions d'art a Barcelona per a aquestes festes

Una temporada de categoria

ISABEL GÓMEZ MELENCHÓN

Dels cubistes a Lluïsa Vidal, els préstecs del Museu Thyssen i les fotos reinventades de Fontcuberta,

l'actual repertori d'exposicions és un luxe que no s'ha de perdre. Aquests dies són l'ocasió per visitar o revisitar mostres com les que

hem seleccionat de museus i grans institucions i galeries, però n'hi ha més. Per exemple, *Picasso romànic* (MNAC), que analitza la influència

de l'art medieval català en el pintor, o *1.000 m² de disseny* (CCCB), la relació entre erotisme i arquitectura per a unes festes més *hot*, o *Art i ci-*

museus

Outumuro: Silvia Pérez Cruz

©OUTUMURO

Kandinski: 'Johannisstrasse'

CAIXAFORUM

Lluïsa Vidal: 'L'Acadèmia Humbert'

MNAC

Outumuro. BCN Retrats

PALAU ROBERT

FINA AL 26 DE FEBRER

Fotògraf reconegut i no només en el món de la moda, aquest col·laborador habitual del *Magazine* de *La Vanguardia* mostra ara els seus retrats de barcelonins il·lustres, escriptors, actors, cantants, models o arquitectes. Com en les bones pintures, cada un d'ells parla per si mateix del retratat.

Un Thyssen mai vist

CAIXAFORUM

FINA AL 5 DE FEBRER

Tot un esdeveniment: una seixantena d'obres del museu madrileny visiten Barcelona. El motiu? Els 25 anys que es compleixen el proper any de la creació del Thyssen-Bornemisza, Obres mestres de Fra Angelico, Rubens, Brueghel, Rembrandt, Canaletto, Chagall, Kandinski, Cézanne, Pissarro o Hopper agrupades per te-

màtiques que van del retrat al paisatge i que permeten establir associacions gairebé impensables. I tot sense haver d'agafar el tren.

Lluïsa Vidal. Pintora del modernisme

MNAC

FINA AL 15 DE GENER

Queda poc temps, però suficient, per fer una escapada a Montjuïc o repetir-la i gaudir dels quadres d'aquesta

artista que va aconseguir viure de la seva pintura, una cosa una mica difícil pel fet de tractar-se d'una dona en un temps en què el sexe pesava com una llosa. Relegada per això a una segona fila, Lluïsa Vidal té per fi l'exposició i homenatge que es mereix i que ja trigava, després que durant anys algunes de les seves pintures fossin venudes com a obres de col·legues masculins, especialment de Ramon Casas.

galeries

Fontcuberta: 'Trauma #2804', 2016

ÀNGELS BARCELONA

Fontcuberta. Trauma

ÀNGELS BARCELONA

FINA AL 3 DE FEBRER

El fotògraf Joan Fontcuberta s'ha endinsat en l'Arxiu Fotogràfic de Barcelona per buscar imatges *malaltes*, aquelles que el temps i la química han fet malbé fins a deixar-les gairebé irreconeixibles i perdre la seva funció documentadora, i els ha donat una nova vida, treballant-les i dotant-les d'una nova estètica. Una mostra amb tesi que crea bel·lesa de la decadència.

Plensa: 'Frida's dream', 2016

GALERIA SENDA

Jaume Plensa. El Bosc Blanc

GALERIA SENDA

FINA AL 21 DE GENER

Plensa està d'actualitat a Barcelona: la seva escultura Carmela es mantindrà davant el Palau de la Música i presenta la seva primera exposició en una galeria de la ciutat en set anys. A *El Bosc Blanc* ens endinsa en un bosc al·legòric, poblat per escultures de joves rostres femenins, Lou, Duna i Isabella, allargades fins que la seva materialitat es transforma en espiritual,

qualitat accentuada pels ulls tancats de les joves. Una sensació d'intemporalitat a què contribueixen els dibuixos de grafit de l'artista, directament sobre les parets de la galeria.

Magdalena Abakanowicz

GALERIA MARLBOROUGH

FINA AL 7 DE GENER

Bons moments per a l'escultura a Barcelona, perquè la mostra de Plensa coincideix amb la de Magdalena Abakanowicz, reconeguda

com una de les artistes més personals dels últims decennis. L'obra de la creadora polonesa resulta inseparable de la seva biografia, marcada per l'ocupació nazi i el posterior règim comunista; així, es va donar a conèixer per les seves grans estructures de teixits tenyits de vermell, ocre i negre, per passar més endavant a la figura humana, *exèrcits* de figures verticals o peces que representen parts del cos, torsos, cames, mans, encarnacions de l'ésser humà i dels seus excessos.

Abakanowicz: 'Anatomy cycle', 2009

GALERIA MARLBOROUGH

nema. 120 anys d'intercanvi, acaba da d'estrenar, que il·lustra una simbiosi apassionant. Si ens n'a nem de galeries, tenim, a més de les que esmentem a baix, les escultures matèriques d'Etienne Krähenbühl (Galeria Joan Gaspar), els dibuixos de Julia Spínola (etHall) i els avions i submarins de Riera i Aragó (Galeria Eude). |

Picasso: 'Arlequí i dona amb collaret', 1917

MUSEU PICASSO

Cubisme i guerra. El cristall en la flama

MUSEU PICASSO

FINS AL 29 DE GENER

Un conjunt gairebé irrepertible de pintures –i escultures– cubistes mostren com de difícil va ser pintar a París durant la primera guerra mundial, i no només per les dificultats materials, sinó per la tessitura de fer com que la vida continua amb les matances al front tan a prop. |

Neus Martín Royo: 'Vintage'

SALA PARÉS

Mirades sobre Barcelona

SALA PARÉS

FINS AL 10 DE GENER

Vuit artistes en mostren d'altres tantes visions de Barcelona: Marcos Cárdenas, Carlos Díaz, Neus Martín Royo, Carlos Morago, Josep Moscardó, Ramon Moscardó, Jaume Roure, Alejandro Quinoces i Albert Vidal han retratat carrers i comerços, vies ràpides o mercats nous, la ciutat des de les altures o els edificis amb les seves mitjanceres. La vida urbana. |

24 Diciembre, 2016

Els historiadors de l'art Aleix Catasús i Bernat Puigdollers reivindiquen la petjada i la voluntat renovadora del noucentisme a la ciutat en un llibre divulgatiu

Barcelona noucentista

Montse Frisach
BARCELONA

Barcelona és coneguda arreu del món bàsicament per la seva arquitectura modernista, i molts turistes visiten la ciutat atrets per la qualitat dels edificis d'aquest moviment estètic d'abast europeu. La força i espectacularitat de l'obra modernista, amb personalitats tan influents i genials com Antoni Gaudí, ha estat una de les raons per les quals la petjada noucentista a la ciutat, en canvi, ha quedat emmascarada. O que de vegades es puguin confondre obres d'un moviment per un altre, com és el cas, per exemple, de l'església de la Mare de Déu del Carme, al Raval, de Josep Maria Pericas, que habitualment es defineix com a modernista però que és un edifici noucentista.

A més, davant la gran quantitat de bibliografia modernista que es pot trobar a les llibreries, no existeixen pràcticament obres divulgatives i assequibles sobre el noucentisme a Barcelona. Per tal d'omplir aquest buit, els joves historiadors de l'art Aleix Catasús i Bernat Puigdollers han escrit a quatre mans el llibre *El Noucentisme a Barcelona*, publicat per Àmbit i l'Ajuntament de Barcelona i amb abundants il·lustracions, que explora les traces noucentistes a la ciutat.

La conclusió dels autors és que Barcelona és molt més noucentista del que sembla. A més, la voluntat renovadora des del punt de vista pedagògic i identitari del noucentisme, que és un moviment planejat de manera molt estudiada pels polítics, fa que la petjada noucentista a Barce-

Bernat Puigdollers i Aleix Catasús, autors del llibre, al pati de l'Institut d'Estudis Catalans ■ ORIOL DURAN

lona es manifesti en obres d'abast més social i urbanístic que les del modernisme: escoles, biblioteques, parcs i jardins i institucions culturals i cíviques com l'Institut d'Estudis Catalans. "La Catalunya actual, de fet, és filla del noucentisme, que és el primer moviment que construeix el que ara anomenem estructures d'estat", apunta Puigdollers. "El modernisme és fruit de la burgesia, és la burgesia qui es fa les cases, qui construeix el Palau de la Música, qui encarrega els edificis industrials i compra els seus quadres. En canvi, el noucentisme és l'intent de fer de Barcelona una capital europea, i això implica tothom. El noucentisme té una vocació pública", hi afegeix.

L'exposició *Noucentisme, un projecte de modernitat*, que va tenir lloc al CCCB el 1994 comissariada per Mercè Vidal, Àlvia Suárez i Martí Peran, ja va

El monument a Verdaguer ■ JOSEP LOSADA

reivindicar el caràcter modern del moviment. "En els seus inicis és un projecte d'avantguarda i amb la construcció d'escoles i biblioteques giren Catalunya com un mitjà. Ells miren la identitat catalana, mirant cap a allò popular, però també és un projecte urbà i amb un ull sempre mirant el que passa a fora. En principi, és un moviment transversal en l'aspecte polític, però el problema és que a partir del 1917 la Lliga se l'apropia i evidentment, a partir de Primo de Rivera, sobretot pel que fa a l'arquitectura, evoluciona cap a un monumentalisme de dretes, sense referències ja en la tradició catalana", expliquen els autors del llibre.

Un exemple és l'arquitectura de la segona fase de l'exposició del 1929 a Montjuïc: "És una adulteració de l'estètica noucentista que per nosaltres ja no és noucentisme. Per exemple, les torres del Pa-

lau Nacional estan inspirades en la catedral de Santiago."

El noucentisme és reconeixible però, a diferència del modernisme, el seu estil és "menys definit". El mediterranisme (com en la pintura de Joaquim Sunyer) i la inclusió d'elements de la cultura clàssica (com en els murals de Torres García del Palau de la Generalitat) són trets distintius del moviment, a partir de l'impacte que va suposar el descobriment de les ruïnes d'Empúries el 1908.

Josep Puig i Cadafalch

És Josep Puig i Cadafalch, president de la Mancomunitat del 1917 al 1923 i a qui com a arquitecte se sol identificar més amb la seva primera etapa modernista, qui també acaba reivindicant elements del barroc popular català, per exemple. D'ell, de qui el 2017 se celebraran els 150 anys del seu naixement, els autors remarquen obres a Barcelona com la Casa Puig.

Altres obres mestres del noucentisme a Barcelona són, segons Puigdollers i Catasús, la casa Pericas, a la cantonada de Còrsega amb Diagonal, i els conjunts de grups escolars de Josep Goday. Pel que fa a monuments, el més paradigmàtic del moviment és el de Verdaguer. En el llibre es poden veure els diversos projectes que van participar en el concurs, i que finalment van guanyar Pericas i l'escultor Borrell i Nicolau.

El llibre, prologat per Francesc Fontbona, tracta de tots els aspectes del noucentisme, incloent-hi la literatura i el disseny gràfic, i amb un apartat dedicat a l'important paper de les galeries d'art. ■

Més de 2.000 persones omplen el Palau de la Música en l'especial nadalenc d'El món a RAC1 en el desè aniversari És Nadal... a 'El món'

CÉSAR RANGEL

L'emissora RAC1, amb l'equip d'El món al capdavant, va tornar a omplir ahir el Palau de la Música

ROSANNA CARCELLER Barcelona

El Jordi i el José Luis es van conèixer fa un any, a la cua per entrar al Palau de la Música, a l'especial *És Nadal al Món* que des de fa deu anys organitza RAC1. Es van fer amics i ahir al matí van quedar per anar-hi de nou. Ells van ser els primers: ja se sap que "el primer que arriba, el primer que seu", cal matinar. S'havien llevat a les tres del matí, al més pur estil dels fans de Justin Bieber, per baixar des de Lloret cap a Barcelona.

Més de 2.000 persones van omplir el Palau un any més. Molts d'ells no saben que l'origen de tot plegat és a les primeres edicions del Saló de la Infància de Barcelona, als anys seixanta. Dalmau i Viñas, personatges mítics de RNE, feien ràdio per als nens. "Vaig pensar que seria fantàstic fer alguna cosa semblant, l'hi vaig dir al director, i de seguida vam veure que allò tiraria", explica Jordi Basté, ideòleg de tot plegat.

La primera edició d'*És Nadal al Món* es va celebrar un 24 de desembre de 2007. RAC1 tenia 131.000 oients. Ara en són 798.000. "Aquell primer dia tenia tanta por que em vaig quedar quiet al mig de l'escenari", recorda Basté. Ahir, en canvi, proclamava: "Aquest escenari ja és meu! Aquest Palau ja és meu! Aquí notes l'escalfor de la gent".

Ahir va notar l'escalfor del públic el nou "convidat" a la festa, l'equip d'*Islàndia*, capitanejat per Albert Om, que, acompanyat pel músic islandès Halldor Mar, va reproduir

els càntics vikings de celebració que es van fer famosos amb l'última Eurocopa. També es van atrevir amb una nadala, canviant el "fum, fum, fum" del 25 de desembre, per un rotund "Rey-kja-vík". Segons Om, "si hi ha algú que no coneix RAC1, l'has de portar al Palau aquest dia".

També va notar l'escalfor del públic el *Via lliure* i sobretot Blai Morrell, caracteritzat de Raphael i interpretant *El tamborilero* al ritme dels "ropo pom pom" dels assistents. També van aconseguir aixecar la platea els "mites" de l'equip

JORDI BASTÉ, L'IDEÒLEG

"Aquest escenari ja és meu! Aquest Palau ja és meu! Aquí notes l'escalfor de la gent"

PER VUITÈ ANY

L'emissora tanca el 2016 sent líder d'audiència i estrenant portal de notícies, que ja és quart

d'esports. Ells van optar per fer un homenatge al Basté i a la ràdio amb una versió de la nadala *El Caganer*, amb Albert Pla i Tortell Poltrona.

Als Pastorets peculiars de l'equip d'informatius, l'impacte el va causar Jordi Armenteras, el sotseditor del *No ho sé*, fent de Satanas Trump amb perruca rossa i banyes incloses. Com no podia ser d'una altra manera, van dedicar la seva funció a la Laura Martínez, companya dels informatius, malaurada-

ment desapareguda recentment, a qui van recordar amb un grapat de roses blanques.

A l'actuació del *Versió RAC1* les novetats van ser l'alter ego de l'Eulàlia Reguant i la perruquera Vane, horroritzada per la decoració "rococó" del Palau, modernista però "gens modern", segons ella. "Es un personatge que ens vam trobar de casualitat, però que és el fenomen de la temporada", diu Clapés.

L'Angelina de *La competència* va demanar a les feministes que es depilin perquè no les confonguin amb el Pare Noel i va fer seva la dita "per Nadal, cada *ingle* brasilera al seu corral". "Si el públic no riu, tallarem els braços als guionistes", bromejaven els Òscars abans de sortir a escena. Els de *La segona hora*, van oferir el musical *Upper és Nadal* al més pur estil *upper* del Xavier Pérez Esquerdo i el *Tot és possible* va optar per un "decàleg de la felicitat".

El punt final el va posar un entregadíssim equip d'*El món a RAC1* cantant "*All I want for Christmas is RAC1*", i una eufòrica actuació de La Casa Azul. Va ser l'últim d'un llarg reguitzell de grups i cantants que van passar per l'escenari: Beth, Roger Margarit, Paula Valls, Jaume Sisa, Ramon Mirabet, Gertrudis, Àngel Llàcer, Gisela...

Va ballar el públic i va ballar la gent de RAC1. Tanquen l'any sent líders d'audiència per vuitè any consecutiu, referència informativa (segons l'enquesta del CEO) i "estrenant un portal de notícies que ja és quart al rànquing dels mitjans digitals catalans", diu content Eduard Pujol. Una web on llueixen com cal tots els vídeos i curiositats d'aquest *És Nadal al Món*.

24 Diciembre, 2016

CRÍTQUES

El brollador de Bebe

ROCK**Bebe**

Lloc i data: Palau de la Música
(22/XII/2016)

KARLES TORRA

Després de quatre anys de silenci discogràfic, Bebe va publicar a finals de l'any passat *Cambio de piel*, un àlbum molt eclèctic i en el qual l'artista se supera a si mateixa en termes qualitatius. Dotze noves i apre-uades cançons que han tingut una molt bona acollida, tant en les llistes de vendes com entre el assistents a la seva devastadora gira de presentació del disc per Espanya i Llatinoamèrica.

En vista de l'èxit, i per reblar el clau, ara Bebe posa en dansa una reedició de *Cambio de piel* en format CD+DVD, amb els

dotze temes originals, quatre *bonus tracks*, un tema inèdit, sis cançons en directe i cinc video-clips. L'excusa perfecta per oferir un magne concert al Palau de la Música, omplir-lo de gom a gom i delectar un públic assedegat de la seva audàcia interpretativa i el seu brollador creatiu.

Entre els crits i exclamacions de l'audiència, la cantant Bebe va aparèixer d'allò més elegant, vestida amb pantalons de tub i calçada amb talons d'agulla, per entonar primer de tot una cançó tan reflexiva i profunda com *Borriones*, asseguda en una butaca colonial. Va ser l'inici d'un espectacle dinàmic i amb molt moviment escènic, en què l'artista extremenyovalenciana va interactuar la mar de bé amb un quartet elèctric de músics compromesos i altament imaginatius.

Amb la seva veu encantadorament aspra i una extraordinària habilitat per convertir en art la recitació, el murmur i el crit, Bebe va atacar com una lleona en una àmplia panòpia d'estils. Des de la deliciosa atmosfera jazzy de *Todo lo que deseaba* a l'espantant roc and roll dels temes *Bala perdida* i *Chica precavida*, a més de moure's amb gràcia infinita en l'òrbita més rapera de *La bicha*, un dels seus grans i ja clàssics hits. Sense deixar d'exhibir la seva maduresa daurada com a compositora, ja fos en temes més filosòfics i meditatis com *Tan lejos, tan cerca*, o en cançons d'exaltació de la vida com *Que llueva*.

Ja a la recta final, una Bebe pletòrica va interpretar amb molta grapa el seu primigeni hit *Malo*, entre el deliri de l'afició. Abans de fer aixecar el públic del seient, en temps de bisos, amb un apoteòsic *Respirar* cantat en català i castellà. Bestial.●

Mas seurà al banc dels acusats pel 9-N el 6 de febrer

MONTSE RIART
BARCELONA

El 22 de desembre del 2014 el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) va admetre a tràmit la querella de la Fiscalia contra Artur Mas, Joana Ortega i Irene Rigau per investigar si havien desobeït el Tribunal Constitucional (TC) organitzant la consulta del 9-N. Dos anys i un dia després, ahir el tribunal va fixar la data del judici: Mas, Ortega i Rigau seuran al banc dels acusats el 6 de febrer. El lletrat de l'administració de justícia ha reservat sala per cinc dies, fins al 10 de febrer. De moment ni la Fiscalia ni les defenses tenen cap impediment per la data, perquè l'altre procés en què coincideixen diverses de les parts –un dels fiscals i dos dels advocats defensors també formen part del judici per l'espoli del Palau de la Música i el presumpte finançament irregular de Convergència– no començarà fins al març.

Establerta la data, ara el TSJC haurà de començar un procés més complicat per cobrir la vacant que hi ha ara mateix a la sala que ha de jutjar el 9-N: la llei estableix que el tribunal estigui format per tres ma-

gistrats que no hagin tingut cap relació amb la investigació del cas que han de jutjar. Ara mateix només n'hi ha dos que compleixin aquest requisit, el jutge Carlos Ramos, designat pel Parlament, i el president de la institució, Jesús Maria Barrientos. Precisament Barrientos serà el president del tribunal i el ponent de la sentència del 9-N.

A judici amb el cap ben alt

“He rebut una felicitació de Nadal especial”, va respondre irònicament Artur Mas. “Anirem a judici amb la cara ben alta i amb el sentit del deure complert”, va assegurar l'expresident de la Generalitat, que va considerar “una aberració” que se'ls obri un procés penal “per les seves idees, per escoltar la gent, per posar les urnes i per defensar la llibertat d'expressió i la democràcia”. “La independència i l'estat català no són un crim, són una idea”, va sentenciar. El conseller de Justícia, Carles Mundó, va qualificar “d'anomalia” que algú pugui ser jutjat per “posar urnes” i permetre “opinar” als ciutadans. “Cap democràcia sòlida pot entendre que es jutgi algú per permetre opinar”, va apuntar. Des del PDECat, Marta Pascal va acusar l'Estat d’“assetjar” els diri-

Artur Mas a la sortida de la seva declaració davant del TSJC el 15 d'octubre del 2015. PERE VIRGILI

Reacció
L'expresident creu que la via penal per posar les urnes és “una aberració”

gents sobiranistes amb l'objectiu d’“amputar” el procés. “Si volen fer callar alguns rostres coneguts, han de saber que ho tornariem a fer”.

Mas, Ortega i Rigau s'enfronten a una petició d'inhabilitació de 10 anys. La Fiscalia els acusa d’“articular una estratègia de desafiament completa” al TC de manera totalment “conscient”. L'expresident i les exconselleres van demanar que Rajoy i el ministre de Justícia, Rafael Catalá, declarin al judici, juntament amb una llista de testimonis més, sobre els quals el nou tribunal haurà de decidir la seva idoneïtat. —

JORDI VIDAL / GETTY

Christian Scott, a l'esquerra, durant el seu concert al Conservatori del Liceu

126.000 assistents al Festival de Jazz

MÚSICA ► El Voll-Damm Festival Internacional de Jazz de Barcelona ha tancat aquesta setmana la seva 48a edició amb l'assistència de més de 126.000 espectadors. Això significa un índex total d'ocupació del 86%. Aquesta xifra total és la suma de la jornada inaugural que va tenir lloc al Parc del Centre del Poblenou. Ha superat la convocatòria anterior del Jazz&Food, rebent més de 32.000 espectadors, més l'assistència a les altres activitats gratuïtes, que va elevar el total a 90.000 persones. A això encara s'hi havien de sumar els prop de 36.000 assistents de pagament. A més

dels grans èxits de figures com James Rhodes, Christian Scott i Robert Glasper, la programació del Harlem Jazz Club ha demostrat que és una de les preferides del públic. D'altra banda, el festival ha obert la porta al retorn del Festival de Flamenc de Barcelona De Cajón! i ha fet patent que l'aposta ha estat una de les claus de l'èxit d'aquest any: Michel Camilo & Tomatito, Vicente Amigo i José Mercé van omplir el Palau de la Música Catalana. Un escenari que també es va omplir amb la presentació de l'àlbum d'Andrea Motis per al segell Impulse! / Redacció

Catalunya suma fuerzas y se pone rumbo al referéndum

Más de 80 partidos, entidades, sindicatos y plataformas deciden constituir el Pacto Nacional por el Referéndum. De momento, la unidad se mantiene en torno al plebiscito acordado

La transversal cumbre celebrada ayer en el Parlament dio el visto bueno a la propuesta de Carles Puigdemont de convertir el Pacto Nacional por el Derecho a De-

cidir en un nuevo Pacto Nacional por el Referéndum. A la cita acudió, en nombre de los comunes, Ada Colau, quien sigue supeditando su apoyo a que el ple-

biscito se acuerde con el Estado. ERC y la CUP pidieron a todos permanecer del lado de la democracia cuando el Estado prohíba el referéndum. >2-3

Catalunya enfila el rumbo hacia el referéndum de 2017

La transversal cumbre en el Parlament apostó por un plebiscito pactado con el Estado. Un órgano colegiado de ocho miembros pilotará el nuevo Pacto Nacional por el Referéndum.

Beñat ZALDUA

El referéndum vuelve a ser, con todas las de la ley, el eje central de la política catalana. Así quedó de manifiesto en la cumbre celebrada ayer en el Parlament, donde más de 80 representantes de partidos, entidades, instituciones, sindicatos y patronales dieron luz verde a la propuesta del president, Carles Puigdemont, de convertir el Pacto Nacional por el Derecho a Decidir (PNDD), surgido al calor de la consulta del 9N, en un nuevo Pacto Nacional por el Referéndum (PNR).

Un espacio de encuentro transversal al que ahora las más de 4.000 entidades adheridas al PNDD tendrán que decidir si se suman. Como principal novedad, el PNR incorpora un órgano colegiado para el que el propio Puigdemont propuso a figuras de diversas sensibilidades. Se trata de la exalcaldesa socialista de Badalona, Maite Arqué, la exconcejala de Barcelona Itziar González, el exdiputado de ICV-EUiA Jaume Bosch, la exconsejera de Educación de CDC Carme-Laura Gil, la exdiputada de ERC

Carme Porta, el también exdiputado de ICV Francesc Pané, el director de la Catalan International Review, Francesc de Dalmau, y el exdiputado del PSC Joan Ignasi Elena, quien ocupará el papel de coordinador del grupo promotor.

Una de las primeras tareas encargadas a este órgano será la redacción de un manifiesto amplio y plural en defensa del referéndum, que deberá servir para lanzar una campaña de adhesiones al plebiscito, tanto en Catalunya como en Europa.

Referéndum pactado

El camino hacia el referéndum, sin embargo, todavía deberá dar más de un rodeo, ya que el único plebiscito puesto encima de la mesa fue el acordado con un Estado español que ayer, a través del delegado del Gobierno en Catalunya, Enric Millo, volvió a insistir en que recurrirá cualquier iniciativa que se salte la ley. Tras una primera valoración de Puigdemont, que calificó la cumbre de «gran salto adelante», fue la estrella de la reunión, Ada Colau, la que trazó las líneas rojas para dar su ansiado apo-

La alcaldesa de Barcelona, Ada Colau, la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, y el president, Carles Puigdemont, con el vicepresidente, Oriol Junqueras, detrás, ayer antes de la cumbre.

Josep LAGO | AFP

yo: «Hemos insistido en que el referéndum debe ser con garantías, apelando al conjunto de la ciudadanía, con un acuerdo con el Estado y con el máximo reconocimiento internacional». Colau también sugirió que es contraproducente poner fecha al referéndum, pese a que Puigdemont lo anunció para setiembre de 2017: «Puede tardar, pero la cuestión es hacerlo bien».

Eran pasadas las 21.00 de un 23 de diciembre, por lo que ni el vicepresidente y líder de ERC, Oriol Junqueras, ni la diputada de la CUP Anna Gabriel quisieron polemizar con el impagable precio que el entorno de los comunes fija a su adhesión al referéndum. Ambos líderes independentistas celebraron la cumbre de ayer como muestra

del transversal consenso que genera la reclamación de un referéndum sobre la independencia de Catalunya y se limitaron a dejar bien claro que el plebiscito se celebrará con la venia del Estado o sin ella. Junqueras apuntó que «todos los demócratas tendrán que defender la democracia cuando el Gobierno español quiera impedir el derecho a votar en un referéndum de independencia», mientras que Gabriel, en la misma línea, explicó que igual que ellos acompañan a aquellos que todavía creen en que es posible un referéndum pactado, esperan que «cuando la vía pactada se muestre imposible, el resto de fuerzas nos acompañen a nosotros».

«Estamos de acuerdo en que debe ser un referéndum con ga-

Mas, Ortega y Rigau serán juzgados por el 9N el 6 de febrero

Uno de los hitos esperados en Catalunya para 2017, el juicio al expresidente Artur Mas, la exvicepresidenta Joana Ortega y la exconsellera de Educació Irene Rigau por la organización de la consulta del 9 de noviembre de 2014, ya tiene fecha: empezará el 6 de febrero y durará cinco días, hasta el 10 de febrero, según informó ayer el Tribunal Superior de Justicia de Catalunya (TSJC), la instancia judicial en la que serán juzgados, acusados de los delitos de desobediencia y prevaricación.

En su escrito de acusación, los fiscales pidieron diez años de inhabilitación para Mas, y nueve años y seis meses para Ortega y Rigau. Les acusa de haber desobedecido intencionadamente el mandato del Tribunal Constitucional, que suspendió tanto la consulta original del 9N como el proceso participativo alternativo que

permitió que 2,3 millones de catalanes expresasen su opinión sobre el futuro político de su país. Los fiscales retiraron la acusación de malversación, la única que hubiese podido implicar penas de prisión.

Mas, cuya defensa pidió la comparecencia en el juicio del presidente del Gobierno español, Mariano Rajoy, valoró ayer mismo la noticia irónicamente: «Hemos recibido una felicitación de Navidad especial, un juicio por la vía penal, por haber cometido el 'gran delito' de escuchar a la gente, poner las urnas y que la gente pudiese votar para saber si en el pueblo de Catalunya hay una mayoría a favor del Estado catalán».

Menos de un mes después del juicio por el 9N, los exdirigentes de CDC volverán a los juzgados. En este caso será por el juicio del caso Palau, en el que se investiga la financiación ilegal del partido. B.Z.

Nuevo carrusel de suspensiones de iniciativas catalanas en el TC

La intensa jornada catalana tuvo ayer su guinda en el Tribunal Constitucional, donde el pleno decidió tumbar cuatro iniciativas catalanas, que se suman a las decenas de suspensiones dictadas en los últimos años. Concretamente, los magistrados del TC anularon de una sola tacada los trámites de las tres leyes de desconexión, que son la ley de protección social, la de régimen jurídico y la de derecho tributario. Se trata de las leyes que deben garantizar las estructuras de Estado mínimas para que Catalunya funcione en el virtual caso en el que se llegue a proclamar la independencia. El TC las tumbó ayer por un defecto de forma, estimando el recurso presentado por Ciutadans, que denunció que las leyes no pueden tramitarse a través de una ponencia conjunta por haber sido presentadas por dos grupos

parlamentarios, el de Junts pel Sí y el de la CUP. Algo que, por lo visto, el reglamento prohíbe. La última anulación del día fue parcial y afectó a la Ley catalana de acción exterior y de relaciones con la UE, que es la norma que regula el papel del conseller Raül Romeva. En la sentencia, que tuvo tres votos particulares concurrentes –no discrepan de la decisión, pero sí de la argumentación–, se anulan todos aquellos artículos que hacen referencia a la capacidad de la Generalitat de promover relaciones bilaterales con otros países, recordando que las competencias del Estado en este sentido son exclusivas. El TC también recuerda en su decisión que la Generalitat «no puede dar apoyo a procesos de independencia de otros países» ni llevar a cabo la diplomacia pública que viene desarrollando en los últimos años. B.Z.

rantías, como han dicho muchos. Tenemos las instituciones y la mayoría social suficiente para ofrecer dichas garantías», apuntó Gabriel al finalizar una

reunión en la que participaron entidades tan diversas como las entidades soberanistas, los sindicatos UGT y CCOO, o las patronales Pimec y Cecot.

SIEMPRE POSITIVO

LLUIS MÁSCARÓ

Luis Enrique no es Guardiola

■ **Luis Enrique** no es **Guardiola**. Ni puede serlo. **Pep** fue el mejor entrenador de la historia del Barça. Sin discusión posible. Los éxitos de **Guardiola** y, sobre todo, el fútbol que desplegó su equipo, jamás podrán ser olvidados. Ni igualados. Pase lo que pase. Y eso ha pesado mucho en sus sucesores. La losa de las comparaciones es, en este caso, más insoportable que nunca. Y **Luis Enrique** lo sabe. Sabe, por ejemplo, que nunca será idolatrado como lo fue **Pep**. No será un ícono del barcelonismo. Ni de Catalunya. Ni pedirán su continuidad en un concierto de los 'Manel' en el Palau de la Música. **Guardiola** fue un ídolo. Un referente. **Luis Enrique** 'solo' es un entrenador. Y su futuro en el banquillo blaugrana está absolutamente ligado a los resultados del equipo.

Luis Enrique no es **Guardiola**. Pero a veces pretende imitarlo. Por ejemplo, cuando mantiene ese extraño misterio sobre su renovación, como hizo **Pep** durante dos años seguidos. En este caso, el Barça no tendrá tanta paciencia como tuvo con **Guardiola**. Y le pondrá un ultimátum en el mes de marzo si no ha tomado una decisión definitiva. La directiva quiere que siga. Pero no a cualquier precio. Ya hay fecha límite. Si **Luis Enrique** no se pronuncia pronto, el club buscará una alternativa. No puede hipotecar el futuro del proyecto por 'solo' un entrenador.

La clave: Al asturiano no le pedirán su continuidad en un concierto de los 'Manel' en el Palau de la Música

LAS FORMAS Y EL FONDO

Xavi **Hernández**

Veo a **Luis Enrique** tirar pelotas fuera sobre su futuro en el banquillo del Barcelona y me acuerdo del **Pep Guardiola** de enero de 2010. El entrenador de Santpedor venía de ganar el Sextete y su porvenir, que en aquel momento sólo estaba asegurado hasta el 30 de junio, se convirtió en un asunto de primer orden.

Tanto en el Bayern de Mú-nich como en el Manchester City ha firmado acuerdos de larga duración, pero en el Barça siempre optó por ir poco a poco. Y como ganó tanto y tan bien, obtuvo el privilegio de mandar sobre los tiempos que mejor le convenían.

Con todo, en momentos de duda, la afición aprovechaba cualquier instante y escenario para pedirle que siguiera al frente de la nave culé. Incluso los conciertos de **Manel** sirvieron de plataforma para ello.

A Luis Enrique no lo veo siendo aclamado en el Palau de la Música en mitad de una actuación del grupo de folk

catalán de moda. Ha ganado más títulos que Guardiola en dos temporadas como técnico del Barcelona, pero su continuidad no genera tanto consenso como en el caso pretérito del actual técnico del City.

A *Lucho* se le quiere de forma diferente que a Pep. Su carisma nace en un carácter irreductible, una frente arrugada, un antimadridismo histórico, estoicismo ante la adversidad y un clima hostil, de no perdonar ni una, con los informadores que le siguen.

Se entiende, en este sentido, que los que más coreen su nombre se sienten en el Gol Nord del Camp Nou, zona donde se ubica el espacio de animación que tanto le gusta —y del que tan poco cuestiona sus sombras—.

Luis Enrique y la sobreexposición

Luis Enrique (46) sonríe en un entrenamiento.

MIQUEL RUIZ

“Hay una cosa de esta profesión que es dura, que me cuesta, que tiene su parte negativa y que tengo que valorar de cara a próximas temporadas”, dijo Luis Enrique en la extensa entrevista que concedió a Barça TV antes de las fiestas. La “cosa dura” es verse escrutado cada tres días, tener que lidiar con opiniones de mucha gente que, según su punto de vista, no tiene elementos ni experiencia para construir un relato subjetivo en torno a su figura y a los éxitos o fracasos del equipo de fútbol del cual es máximo responsable.

Un síntoma evidente de la incomodidad de Luis Enrique ante la sobreexposición mediática es que para escucharlo tranquilo y auténtico haya que esperar a que hable para el canal oficial del Barcelona. Dicho esto, no quiero quitarle méritos a **Jaume Marcet** y a **Marc Brau** por haber logrado respuestas muy interesantes y, sobre todo, por haber sacado una versión me-

nos avinagrada del entrenador azulgrana. Da gusto escucharle en una clave amable a la que la mayoría de periodistas no tenemos acceso.

El tiempo y los éxitos dirán si *Lucho* se sienta a negociar la que sería su segunda renovación desde que aterrizó en el banquillo del Camp Nou en 2014. Yo siempre lo he visto con muchas ganas de ser se-

Da gusto escucharle en una clave amable a la que no tenemos acceso

leccionador nacional, pero es pura intuición. En estos momentos, sólo él sabe qué es lo que le pide el cuerpo. Y en todo caso, me da la sensación de que los que esperan pacientemente a que se decida tienen una prioridad mayor: que **Leo Messi** renueve y siga siendo el faro del equipo.

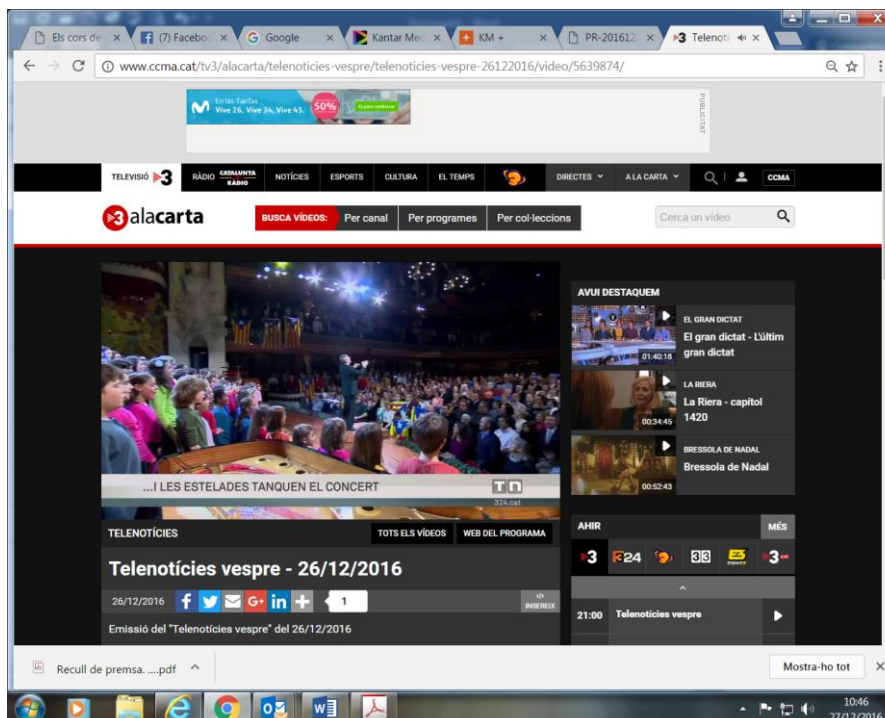
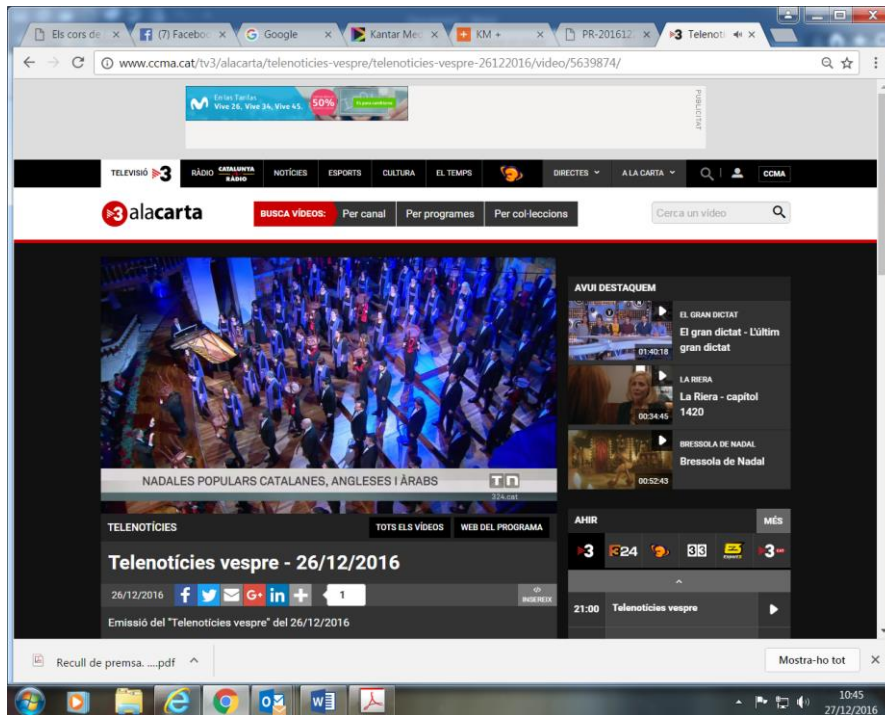
TV3-Telenotícies Vespre

26-12-2016

Concert de Sant Esteve. Minut 28:31

Enllaç:

<http://www.ccma.cat/tv3/alacarta/telenoticies-vespre/telenoticies-vespre-26122016/video/5639874/>

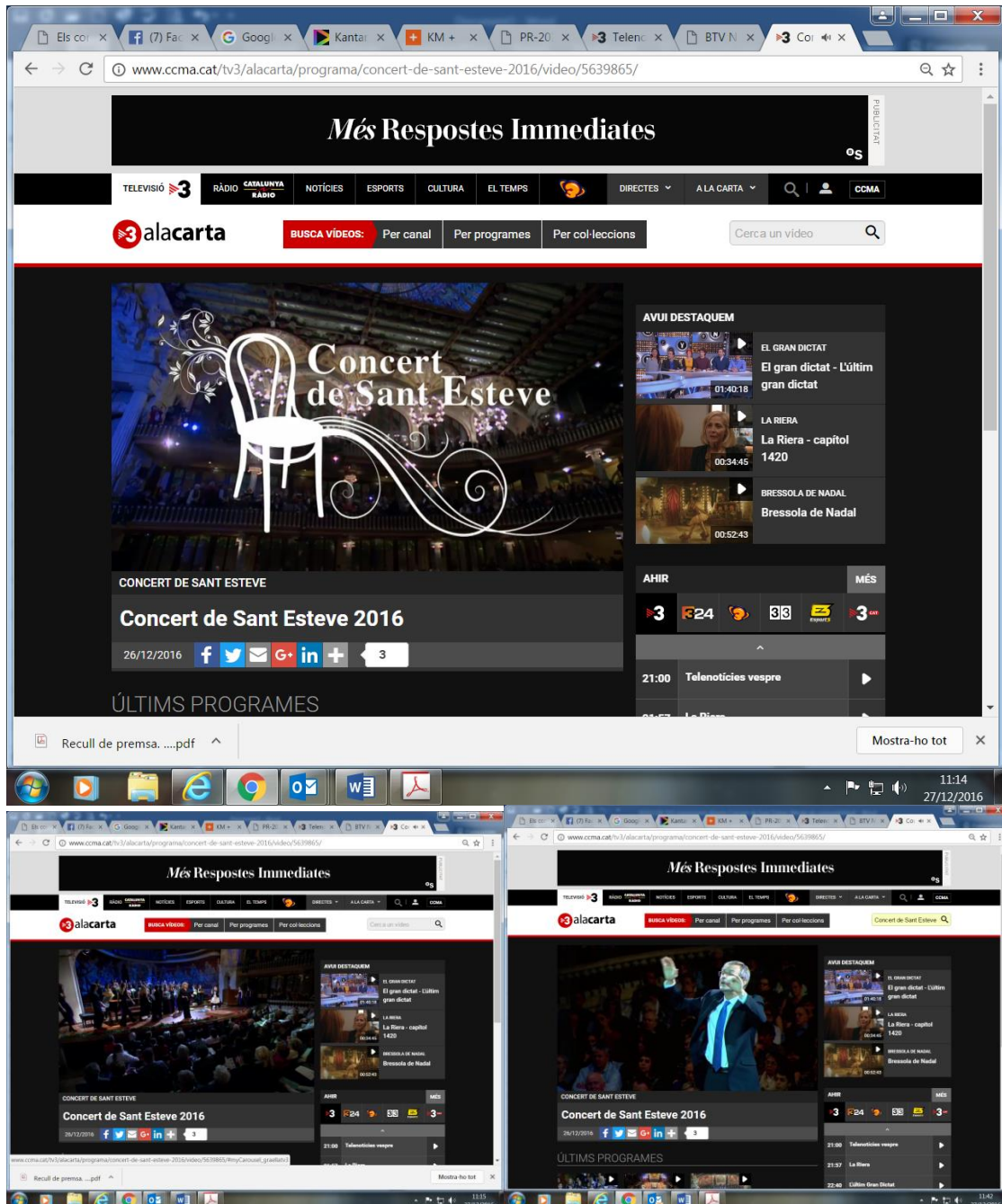
TV3

26-12-2016

Transmissió en directe del Concert de Sant Esteve.

Enllaç:

<http://www.ccma.cat/tv3/alacarta/programa/concert-de-sant-esteve-2016/video/5639865/>

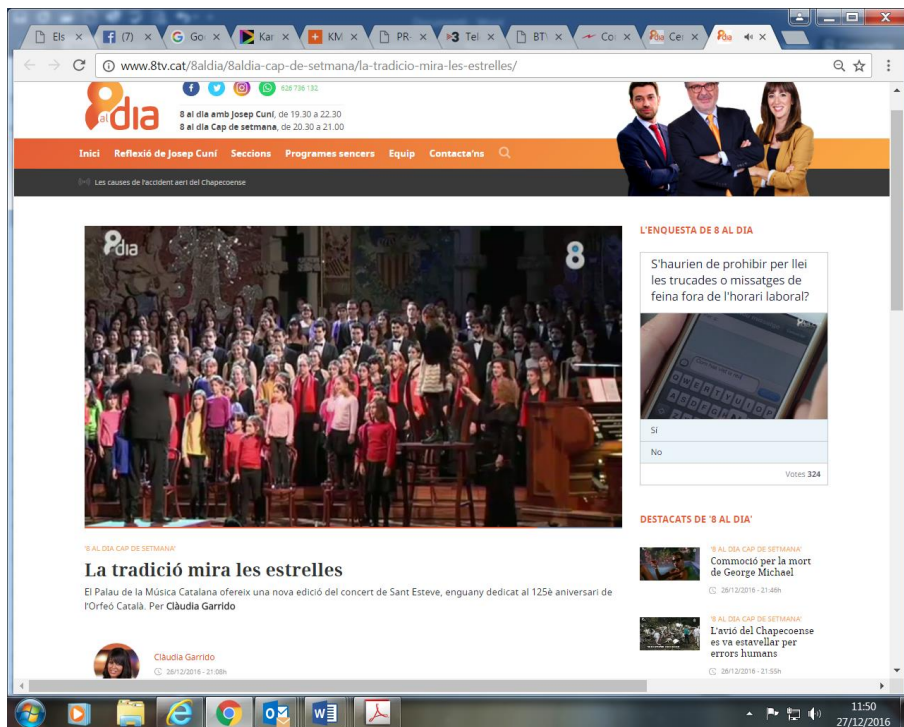
8TV-8 al Dia

26-12-2016

Reportatge Concert de Sant Esteve.

Enllaç:

<http://www.8tv.cat/8aldia/8aldia-cap-de-setmana/la-tradicio-mira-les-estrelles/>

BTV Notícies

26-12-2016

Concert de Sant Esteve. Minut 15:08

Enllaç:

<http://www.btv.cat/alacarta/btv-noticies-vespre/48351>

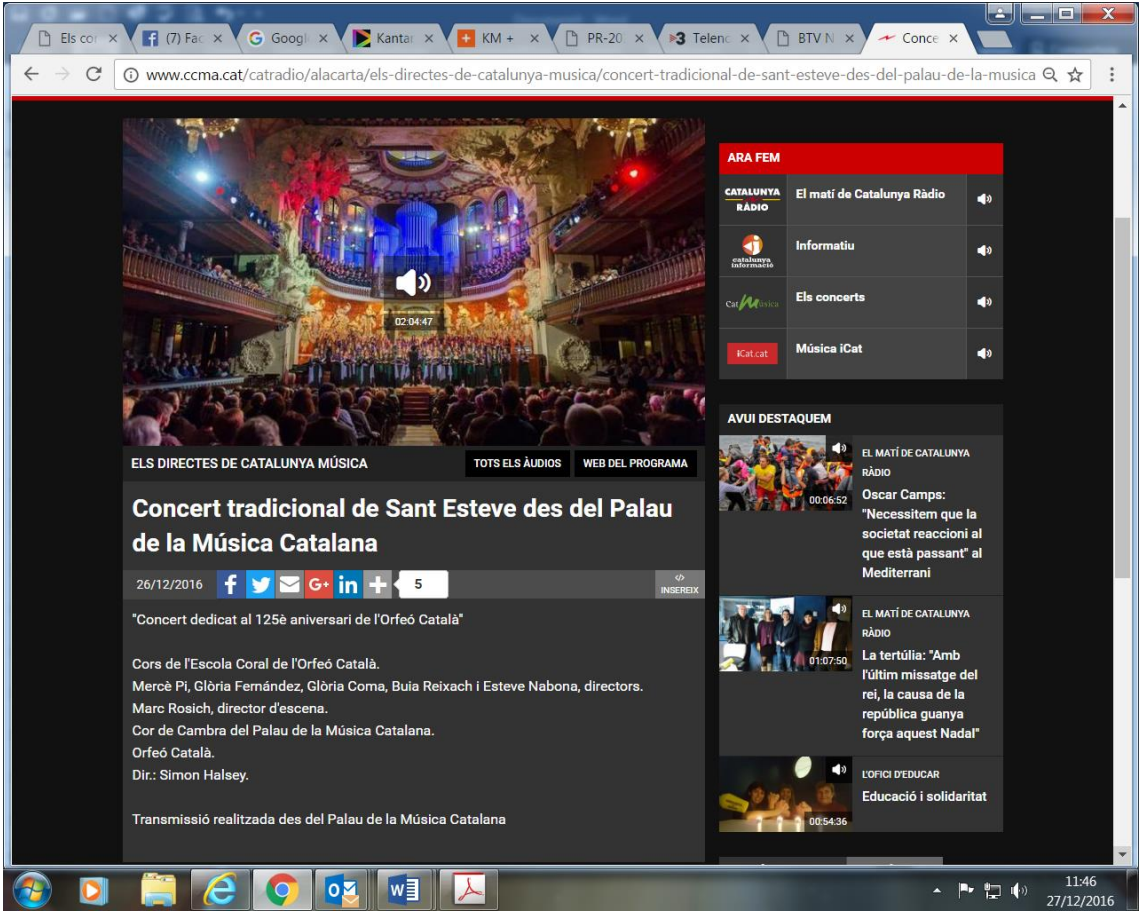
The screenshot shows a web browser window with multiple tabs open. The active tab is 'BTV |', displaying the URL 'www.btv.cat/alacarta/btv-noticies-vespre/48351'. The page content includes a search bar with the text 'CERCA UN PROGRAMA', a search filter for 'BTV Notícies vespre', and a video player showing a group of people in formal attire. The video player has a progress bar at 15:20 / 23:30. To the right of the video player, there is a section titled 'BTV Notícies vespre' with the date '26.12.2016' and a description: 'Edició vespre amb Francesc Centelles i Albert Setó. L'edició del vespre ens explica els temes i les claus del dia a la ciutat i a fora.' Below this, there is a 'Programa' section with the word 'Informatius' and a 'COMPARTEIX' section with social media icons for Facebook and Twitter. At the bottom of the page, there is a 'Copia' section with a text input field containing the URL 'http://www.btv.cat/alacarta/informatius/48351' and a 'Mostra-ho tot' button. The browser's taskbar at the bottom shows various application icons and the system clock indicating 10:56 on 27/12/2016.

Catalunya Música
26-12-2016

Transmissió en directe del Concert de Sant Esteve.

Enllaç:

<http://www.ccma.cat/catrado/alcarta/els-directes-de-catalunya-musica/concert-tradicional-de-sant-esteve-des-del-palau-de-la-musica-catalana/audio/944996/>

The screenshot shows a web browser window with multiple tabs open. The active tab displays the website www.ccma.cat/catrado/alcarta/els-directes-de-catalunya-musica/concert-tradicional-de-sant-esteve-des-del-palau-de-la-musica-catalana/audio/944996/. The main content area features a large video player showing a live performance of a choir in a grand hall. Below the video, the text reads: "ELS DIRECTES DE CATALUNYA MÚSICA", "TOTS ELS ÀUDIOS", "WEB DEL PROGRAMA", "Concert tradicional de Sant Esteve des del Palau de la Música Catalana", "26/12/2016", and "Concert dedicat al 125è aniversari de l'Orfeó Català". The sidebar on the right includes a section "ARA FEM" with links to "Catalunya Ràdio", "Informatiu", "Els concerts", and "Música iCat". Below this is a section "AVUI DESTAQUEM" with three featured items: "EL MATÍ DE CATALUNYA RÀDIO" by Oscar Camps, "EL MATÍ DE CATALUNYA RÀDIO" by La tertúlia, and "L'OFICI D'EDUCAR" by Educació i solidaritat. The bottom of the browser window shows the Windows taskbar with various application icons and the system clock displaying 11:46 on 27/12/2016.

REVISTA MUSICAL CATALANA

Actualitat, Coral

Els cors de l'Orfeó Català presenten el Concert de Sant Esteve "Escrit a les estrelles", amb direcció escènica de Marc Rosich

Redacció on 23 desembre, 2016 / 0 comments

Imatge del Concert de Sant Esteve de l'any passat 2015. © Antoni Bofill

El concert, el primer per a Simon Halsey com a director artístic dels cors de l'Orfeó Català, serà retransmès en directe per TV3, Catalunya Ràdio i Catalunya Música.

El Palau llança un nou CD, *Nadales del Concert de Sant Esteve*.

El proper 26 de desembre, a les 19 h, tindrà lloc el tradicional Concert de Sant Esteve, que enguany serà dedicat al 125è aniversari de l'Orfeó Català. El primer Sant Esteve per a Simon Halsey com a director artístic dels cors de l'Orfeó Català. Amb el títol "Escrit a les estrelles", els cors de l'Orfeó Català i el Cor de Cambra del Palau il·luminaran un any més el Palau amb els seus cants. El concert es retransmetrà en directe per TV3, Catalunya Ràdio i Catalunya Música. Marc Rosich en signa la direcció d'escena i la dramaturgia amb les estrelles com a fil conductor. Així, bona part de les peces cantades pels cors tenen com a protagonistes els estels, des de les nades dedicades a l'estrella de Nadal fins a *L'estel* de Pau Casals. Els poemes catalans que les dues actrius (Mercè Arànega i la petita Aina Quiñones) recitaran al llarg de la vetllada també tenen aquest nexa temàtic, i confegiran d'aquesta manera un tot orgànic en què música i text es donaran la mà.

El concert

La primera meitat del concert estarà centrada en l'imaginari nadalenc amb les nades tradicionals, i presentarà, com a imatge icònica, la cadira on el més petit de la casa s'enfila per recitar el poema après de memòria. La segona part del concert estarà dedicada a homenatjar tres personalitats: Ramon Llull, William Shakespeare i Enric Granados, dels quals s'han commemorat els 700, 400 i 100 anys del traspàs, respectivament, aquest 2016.

El concert començarà amb nades com *Rústec villancet* (Lluís M. Millet), *Aubada* (Miquel Tortell), *Star carol* i *Dormi Jesu* (John Rutter), *Nit de reis* (Josep Vila i Casañas), *Nachtlied*, op. 71 núm. 6 (Felix Mendelssohn), *Dimoni pelut* (Guida Sellarès), *Collarets de llum* (Elisenda Carrasco) i *Schedryk* (Mikola Leontovitz), i les tradicionals *Fum, fum, fum*, *El primer Nadal*, *La llum de l'estrella* i *El dimoni escuat*. Aina Quiñones i Mercè Arànega donaran pas en aquesta primera part a intervencions dels cors recitant fragments de poemes de Josep Maria de Sagarra, Joan Salvat-Papasseit, Josep Pedrals, Apel·les Mestres i Jacint Verdaguer relacionats amb les estrelles.

Ja a la segona part es recitaran fragments d'obres de Ramon Llull, William Shakespeare, Joan Salvador-Papasseit i Narcís Comadira. Quant als cors, l'Orfeó Català interpretarà *O Magnum mysterium* de Morten Lauridsen; el Cor de Cambra cantarà *Three Shakespeare songs* de Vaughan Williams; i el Cor de Noies, el Cor Infantil, l'Orfeó i el Cor de Cambra cantaran junts un fragment del *Cant de les estrelles* d'Enric Granados, en homenatge a aquest compositor molt vinculat al

Palau i un dels primers socis de l'Orfeó Català. També s'hi escoltaran, entre d'altres, el *Gloria* de György Orbán, el primer moviment dels *Chichester psalms* de Leonard Bernstein i el fragment "L'estel" d'*El pessebre* de Pau Casals.

Per al director anglès Simon Halsey aquest serà el primer Concert de Sant Esteve. Halsey pujarà a l'escenari a dirigir algunes de les peces, al costat de la resta de directors i directores de l'Escola Coral de l'Orfeó Català. *"Per a mi és un privilegi poder participar-hi per primera vegada. A més d'honorat, estic molt il·lusionat de dirigir aquest concert al costat de col·legues de totes les edats"*, afirma Halsey, que afegeix que *"sens dubte el Concert de Sant Esteve és una de les fites més importants al Palau de la Música Catalana i tots hem treballat molt per oferir-vos allò que millor sabem fer: contagiar entusiasme, sentir-nos una «família» i aspirar a tenir un món millor per mitjà del cant i la música"*.

Cal subratllar que el Concert de Sant Esteve és un dels concerts nadalencs amb més tradició d'Europa, fins i tot superant el Concert d'Any Nou de Viena. El Concert de Sant Esteve s'ha celebrat des de l'any 1913, només interromput per circumstàncies excepcionals, com la Guerra Civil, la primera postguerra, la gran nevada del 1962 o la reestructuració del cor.

Presentació del cedé *Nadales del Concert de Sant Esteve*

El Palau de la Música Catalana presenta el primer volum d'una nova col·lecció discogràfica que vol posar en valor les actuacions dels cors de l'Orfeó Català. Amb el títol *Nadales del Concert de Sant Esteve*, aquest primer volum és una selecció d'algunes de les peces més destacades de les darreres edicions del tradicional Concert de Sant Esteve, que any rere any milers de persones segueixen per TV3 i Catalunya Música, i que han estat gravades per Catalunya Música. El CD inclou un total de 22 temes, d'enregistraments des del 2011.

El repertori inclou les tradicionals i emblemàtiques nadales: *Joia en el món*, *Els àngels de la Glòria*, *Allà sota una penya*, *Les dotze van tocant*, *El noi de la mare*, entre d'altres. També presenta des de repertoris clàssics, com obres de Praetorius, Britten o Mendelssohn; versions de nadales actualitzades amb noves harmonitzacions, com *Fum, fum, fum* de Jordi Domènech o *Les bèsties del Naixement* d'Albert Guinovart; així com noves creacions nadalenques de John Rutter (*Dormi Jesu*), al costat d'estrenes com *Misere* d'Eva Ugalde i *Natus est in Bethlehem* de Xavier Sarasola.

A més, el disc també conté dos temes enregistrats al Petit Palau el darrer mes de novembre per poder incloure la participació de Simon Halsey, nou director artístic dels cors de l'Orfeó Català des del mes de setembre passat, i Pablo Larraz, sotsdirector de l'Orfeó Català. El disc inclou com a darrera peça *El cant de la Senyera* de Lluís Millet amb lletra de Joan Maragall, obra que sempre s'interpreta com a cloenda del Concert de Sant Esteve amb tots els cors i el públic cantant junts l'himne de l'Orfeó Català. Tots els enregistraments del CD els han fet els equips tècnics de Catalunya Música.

 0 Like 0 Tweet
